

AMBIS vysoká škola, a.s.

Mezinárodní policejní spolupráce v Evropské unii

Bakalářská práce

Autor:

Nik Fröhlich

AMBIS BMRK Bezpečnostní management v regionech,
KRIKRI Kriminalistika a kriminologie

Vedoucí práce:

Mgr. Bc. Vojtěch Motyka

Praha

Rok 2022

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci zpracoval samostatně a v seznamu uvedl veškerou použitou literaturu.

Svým podpisem stvrzuji, že jsem seznámen se skutečností, že práce bude zpřístupněna třetím osobám prostřednictvím informačního systému AMBIS vysoké školy, a.s.

V Praze, dne 1. 4. 2022

Nik Fröhlich

Poděkování

Tímto způsobem bych chtěl poděkovat svému vedoucímu práce Mgr. Vojtěchu Motykovi, za odborné vedení při zpracování bakalářské práce.

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Akademický rok: 2021/2022

Student:	Nik Fröhlich
UČO:	43483
Program:	Bezpečnostní management v regionech
Studijní obor:	Bezpečnostní management v regionech
Téma:	Mezinárodní policejní spolupráce v Evropské unii
Topic:	International police cooperation in the European Union
Vedoucí bakalářské práce:	Mgr. Bc. Vojtěch Motyka
Cíl práce:	<p>Cíl práce: Cílem bakalářské práce je zhodnotit mezinárodní policejní spolupráci mezi Policií České republiky a sousedními zeměmi Německo, Polsko, Rakousko, Slovensko, navržení případných zlepšení. Sekundární cíl práce je zhodnocení využití Schengenského informačního systému, navržení případných zlepšení.</p> <p>Metodika práce: V praktické části užití dotazníkového šetření.</p> <p>Struktura práce: 1. Úvod 2. Teoreticko-metodologická část práce 3. Analytická (praktická) část práce 4. Závěr</p>
Základní prameny a odborná literatura:	<p><i>Europe's area of freedom, security and justice.</i> Edited by Neil Walker. Oxford : Oxford University Press, 2004. 289 s. ; ISBN 0199274657.</p> <p>GRÉGR, V. Europol a Česká republika. In <i>Kriminalistický sborník</i>. 3. vyd. 2002. s. 53-55. 46.</p> <p><i>Mezinárodní terorismus a bezpečnost Evropské unie : (právní náhled).</i> Edited by Bohumil Milan Píkna. Praha: Linde, 2006. 407 s. ISBN 8072016156.</p> <p>PAUK, František, Jaroslav BICAN a Julius ČINČAR. <i>Mineralogie a petrografie [Pauk, 1965]</i>. Praha: Státní pedagogické nakladatelství, 1965. 265 s. : i.</p> <p>BOHMAN, Martin a Antonín FILÁK. <i>Police evropských zemí a mezinárodní policejní spolupráce (vybrané aspekty)</i>. 1. vyd. Praha: Vydavatelství PA ČR, 2007. 123 s. ISBN 978-80-7251-267-6.</p> <p>Ministerstvo zahraničních věcí ČR. <i>Schengenské dohody</i>. Praha: Ministerstvo zahraničních věcí České republiky, 2001. 72 s. ISBN 80-86345-17-3.</p> <p><i>Smlouva o Evropské unii ; Smlouva o založení Evropského společenství.</i> Translated by Luboš Tichý. Praha: Victoria Publishing, 1994. 243 s. ISBN 80-85865-02-5.</p>

Anotace

Tato bakalářská práce na téma „Mezinárodní policejní spolupráce v EU“ se zabývá fungováním Policie České republiky na mezinárodní úrovni. Práce popisuje funkci jednotlivých útvarů, které se do spolupráce zapojují, dále se práce zabývá organizací Europol, agenturou Frontex a kanceláří SIRENE. Následně práce popisuje využití Schengenského informačního systému a poté se práce zabývá spoluprací Policie České republiky se sousedními státy České republiky.

Klíčová slova

Policie České republiky, Europol, SIRENE, Frontex, Schengenský informační systém, spolupráce, příslušník policie

Annotation

This bachelor's thesis on the topic of "International Police Cooperation in the EU " deals with the functioning of the Police of the Czech Republic at the international level. The thesis describes the functions of individual departments that are involved in the cooperation, the thesis also deals with the organizations Europol, Frontex and SIRENE bureaux. The bachelor thesis describes the use of the Schengen Information System and then the bachelor thesis deals with the cooperation of the Police of the Czech Republic with neighboring countries of the Czech Republic.

Key words

Police of the Czech Republic, Europol, SIRENE, Frontex, Schengen Information System, cooperation, police officer

Obsah

1	Úvod	8
2	Teoretická část práce	9
2.1	Historický vývoj policejní organizace v Evropě	9
2.2	Policie České republiky	10
2.2.1	Organizace Policie České republiky	11
2.2.2	Spolupráce na mezinárodní úrovni	11
2.3	Europol	13
2.3.1	Terorismus	14
2.3.2	Obchod s drogami	15
2.3.3	Obchod s lidmi	16
2.3.4	Využití spolupráce s Europolem	17
2.4	Schengenský informační systém	18
2.5	SIRENE	20
2.6	Frontex	21
2.7	Jazykové vzdělávání u Policie České republiky	23
2.8	Policejní spolupráce se sousedními státy	24
2.8.1	Bilaterální smlouvy	24
2.8.2	Německo	28
2.8.3	Polsko	30
2.8.4	Rakousko	32
2.8.5	Slovensko	33
3	Praktická část práce	34
3.1	Cíle	34
3.2	Metodika	34
3.3	Obecné dotazy	35
3.4	Spolupráce se sousedními státy	37
3.5	Spolupráce s Europolem	42
3.6	Využití Schengenského informačního systému	46
3.7	Cvičení se zahraničními policejními složkami	50
3.8	Agentura Frontex	54
3.9	Zahraníční služba	56

3.10	Jazykové kurzy	58
4	Výsledky	59
4.1.1	Celkové hodnocení výsledků (diskuse)	65
5	Závěr	66
6	Seznam použité literatury:	68
6.1.1	Ostatní zdroje:	70

1 Úvod

Mezinárodní policejní spolupráce je důležitou součástí práce Policie České republiky. Spolupráce nejčastěji probíhá formou výměny informací, které se týkají podezřelých osob z trestných činů, ztotožnění osob, pátrání po pobytu osob, lustrace vozidel atd. Poté spolupráce probíhá za pomoci společných center policejní spolupráce, to se týká především mezinárodní spolupráce se sousedními státy, protože centra policejní spolupráce jsou umístěny poblíž hranic s daným státem, jak na území České republiky, tak i zahraničního státu. Dalším prvkem policejní spolupráce v praxi jsou smíšené hlídky, nebo vyslání příslušníků Policie České republiky do zahraničí. Další důležitou součástí mezinárodní policejní spolupráce je spolupráce s organizací Europol, která se zabývá závažnými trestnými činy.

V teoretické části bakalářské práce byla provedena analýza dostupných zdrojů a informací, které se týkají mezinárodní policejní spolupráce. První kapitola teoretické části pojednává o historii mezinárodní spolupráce u Policie České republiky. Druhá kapitola teoretické části pojednává o samotné organizaci Policie České republiky a její současné spolupráci na mezinárodní úrovni. Třetí kapitola teoretické části pojednává o organizaci Europol, o její historii a vzniku, dále o činnosti a cílech této organizace. Čtvrtá kapitola teoretické části pojednává o Schengenském informačním systému a o historii tohoto systému. Pátá kapitola teoretické části pojednává o kanceláři SIRENE. Šestá kapitola teoretické části pojednává o agentuře Frontex. Sedmá kapitola teoretické části pojednává o jazykovém vzdělání u Policie České republiky. Osmá kapitola teoretické části pojednává o Bilaterálních smlouvách a o jednotlivé policejní spolupráce mezi Českou republikou a sousedními státy.

V praktické části byl proveden výzkum u příslušníků Policie České republiky, jehož cílem bylo zjistit, jak probíhá mezinárodní policejní spolupráce a dále tuto spolupráci zhodnotit. Výzkum probíhal formou dotazníkového šetření. Dotazovaní policisté (respondenti) odpovídali na dotazy ohledně spolupráce se sousedními státy, spolupráce s Europolem, využití Schengenského informačního systému, účasti na cvičení se zahraničními policejními složkami, službu v zahraničí a na možnosti jazykových kurzů v rámci služby u Policie České republiky. Dále praktická část obsahuje zhodnocení výsledků.

Cílem této bakalářské práce je zhodnocení mezinárodní policejní spolupráce se sousedními státy a zhodnocení využívání Schengenského informačního systému.

2 Teoretická část práce

2.1 Historický vývoj policejní organizace v Evropě

„Slovo policie má svůj původ v řeckých výrazech polis (obec, město) a politeia (státní správa, správa věcí veřejných). V moderním chápání můžeme policii chápat dvěma významy. Za prvé policejní správu, tedy jako určité obory civilní správy, v nichž stát působí negativně odstraňováním překážek, které neprospívají bezpečnému rozvoji státu a životu obyvatel. Za druhé jako bezpečnostní sbor. Význam a přínos tohoto institutu v průběhu dějin rychle narůstal. Postupem se vyvíjí a stává se stále složitějším útvarem. V současné době je nezbytnou součástí každého standartního státního zřízení jako jeden z nástrojů k vymocování a zachování práva.“

(FILÁK BOHMAN. 2007)

Díky rozvoji komunikačních prostředků, informačních technologií a větších možností pohybu mezi státy, roste páchání mezinárodní kriminality. Kdy dochází k trestné činnosti v různé zemi a pachatelé se snaží utéct do země jiné, kde se mohou skrývat. Vzhledem k zeměpisné poloze České republiky, je velmi důležité spolupracovat na mezinárodní úrovni, protože Česká republika se nachází uprostřed evropského kontinentu, tudíž se do České republiky dostane velké množství cizinců.

Dne 1. 12. 1999 byl v rámci Policejního prezidia zřízen Odbor mezinárodní

spolupráce, který se dělí na:

- 1) Národní centrálu Interpolu
- 2) Národní jednotku Europolu
- 3) Národní centrálu SIRENE
- 4) Oddělení pro zahraniční styky
- 5) Organizační a metodickou skupinu

(Oficiální text Ministerstva vnitra ČR, 2006)

2.2 Policie České republiky

Postavení a činnost PČR upravuje zákon o policii. Ten ji vymezuje jako jednotný ozbrojený bezpečnostní sbor sloužící veřejnosti, jehož úkolem je chránit bezpečnost osob, majetek a veřejný pořádek, předcházet trestné činnosti, plnit úkoly podle trestního řádu a dalších právních předpisů, včetně mezinárodních smluv. Policie České republiky spadá pod ministerstvo vnitra.

(273/2008Sb. zákon o policii)

„Policie České republiky je nejpočetnějším a co do rozsahu a rozmanitosti činností nejmnohotvárnějším bezpečnostním sborem České republiky. Působnost jejích služeb sahá od zajišťování bezpečnosti silničního provozu po potírání kriminality, od ochrany veřejného pořádku po státní správu ve věcech zbraní a střeliva, od odhalování nelegální migrace po ochranu ústavních činitelů a objektů zvláštního významu. Dokladem uvedeného tvrzení je i tato výpravná publikace, která slovem a hlavně obrazem dokumentuje práci příslušníků a zaměstnanců Policie České republiky v mnoha různých podobách. Najdeme v ní pyrotechniky i letce, psovody i potápěče, odstřelovače i znalce v různých oborech kriminalistického zkoumání. Zároveň však vzdává hold tisícovkám řadových policistů z obvodních a místních oddělení, dopraváků, kriminalistů a příslušníků dalších služeb, kteří dnes a denně svou prací naplňují heslo Pomáhat a chránit.“

(Genmjr. Mgr. Bc. Tomáš Tuhý, Policie České republiky 2017)

Policejní prezidium České republiky je ústředním orgánem pro mezinárodní policejní spolupráci. Mezinárodní policejní spolupráce je vykonávána na základě zákona č. 273/2008Sb. Zákon o Policii ČR. V tomto zákoně je také zakotveno, za jakých podmínek může příslušník zahraničního bezpečnostního sboru působit na území České republiky, a naopak možnost působení příslušníka Policie České republiky na území zahraničního státu.

2.2.1 Organizace Policie České republiky

Činnost Policie České republiky řídí policejní prezidium v čele s policejním prezidentem. Policejnímu prezidiu jsou podřízeny útvary s celostátní působností a krajská ředitelství.

„V rámci Policie České republiky působí služba pořádkové policie, služba dopravní policie, služba cizinecké policie, letecká služba, pyrotechnická služba, ochranná služba, služba kriminální policie a vyšetřování a další specializované služby.“

(Policie České republiky 2017)

2.2.2 Spolupráce na mezinárodní úrovni

Kriminalita se v mnoha případech neřídí hranicemi jednotlivých států, čemuž v současnosti velmi napomáhá prohlubující se globalizace. Ta sebou nese i negativní důsledky. Hlavním negativním důsledkem je stoupající kriminalita s mezinárodním přesahem.

Policejní spolupráce probíhá v rámci Schengenského prostoru, ale primárně v příhraničních oblastech na základě bilaterálních smluv mezi Českou republikou a sousedními státy (Německo, Rakousko, Polsko, Slovensko).

Cizinecká policie

Pod službu cizinecké policie patří plnění úkolů vyplývajících ze zákona o pobytu na území České republiky a dalších úkolů vyplývajících z mezinárodních smluv a právních předpisů Evropských společenství. Příslušníci cizinecké policie provádí přímou ochranu státních hranic, pravidelně vykonávají hraniční kontroly na mezinárodních letištích a účastní se přeshraničního pronásledování pachatelů trestné činnosti.

Pracoviště cizinecké policie na mezinárodních letištích představuje významné kontrolní body, zde kontrolují stav zabezpečení prostoru letiště, odhalují protiprávní jednání, kontrolují dovoz, vývoz a průvoz zbraní.

(POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY, 2017)

Útvary služby kriminální policie a vyšetřování

Jeden u útvarů služby kriminální policie a vyšetřování působí jako Národní protidrogová centrála (NPC) je speciálním policejním útvarům, který se zabývá bojem proti závažné trestné činnosti související s výrobou, držením a distribucí drog. Za jednu z největších výhod se dá považovat to, že Europol je schopen navázat přímý kontakt s kolegy z Národní protidrogové

centrály, kteří mají na starost případ v zájmové zemi, což má velký význam pro vyšetřování a naopak.

(POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY, 2017)

Ochranná služba Ochrana prezidenta České republiky

Ochranná služba zajišťuje trvalou ochranu prezidenta České republiky. Ochranná služba dále zajišťuje ochranu bydliště prezidenta a doprovází prezidenta České republiky během jeho zahraničních cest, kde spolupracují se svými zahraničními kolegy. Ochranná služba také spolupracuje s ochrankami zahraničních státníků, při jejich návštěvě České republiky. Ochranná služba se podílela také na zajištění bezpečnosti zahraničních státníků, kteří se účastnili summitu Severoatlantické aliance v Praze.

(Policie České republiky. 2. vydání, Praha 2017)

Útvar rychlého nasazení

Útvar rychlého nasazení je specifický policejní útvar, jehož hlavním úkolem je boj proti terorismu. Jedná se o elitní útvar, který je špičkově vycvičen proti nebezpečným pachatelům, únoscům osob anebo zvláště závažným pachatelům. Útvar rychlého nasazení působí na celém území České republiky, ale také i v zahraničí.

(Policie České republiky. 2. vydání, Praha 2017)

FORTRESS 2017

V září 2017 se konalo týden dlouhé cvičení s názvem FORTRESS. Cvičení se účastnilo přibližně 150 příslušníků policie, z toho 50 policistů z Útvaru rychlého nasazení a zbytek policistů z podobných zahraničních útvarů z Itálie, Chorvatska, Rakouska, Německa. Vyvrcholením celého cvičení bylo, když v Paláci Akropolis za přítomnosti zhruba 500 hostů vtrhlo přibližně 20 teroristů a úkolem policistů bylo proti teroristům zakročit. Hosté na tuto situaci byli předem připraveni.

(22. září 2017, kpt. Ivana Nguyenová, ZPRAVODAJSTVÍ 2017)

Útvar rychlého nasazení v zahraničí

V roce 2021 byli policisté z Útvaru rychlého nasazení vysláni hlídat česká velvyslanectví v Demokratické republice Kongo a v Rusku.

(Baumannová Tereza, 2021, ČT24)

2.3 Europol

Významné místo v boji se závažnou trestnou činností zaujímá EUROPOL – European Police Office (Evropský policejní úřad). Sídlo má v nizozemském Haagu. První myšlenka založit Europol zazněla na zasedání Evropské rady v roce 1991. Založení Europolu se váže k tzv. Maastrichtské smlouvě o EU z roku 1993. V roce 1994 zahajuje svou činnost pouze jako Europol Drugs Unit – EDU (Protidrogový útvar Europolu).

(Grégr, 2002)

Následně po problémech spojené s právními a organizačními věcmi, plnohodnotně začíná svou aktivitu až 1. července 1999. Členy Europolu jsou státy Evropské unie, ale také další státy, které mají s Europolem uzavřenou smlouvu o strategické nebo operativní spolupráci.

(Elspeth Geyer, 2016).

Fungování uvnitř Europolu, kromě interního vedení monitoruje ještě správní rada a společný orgán dohledu. Členy obou těchto orgánů jsou zástupci z jednotlivých členských států. Ti mohou kontrolovat Europol, zda je náležitě zacházeno s osobními údaji.

(WALKER,2004)

Česká republika spolupracuje s Europolem od roku 2002, poté co vešla do platnosti smlouva o spolupráci. Od roku 2004 po vstupu České republiky do Evropské unie, je Česká republika plnohodnotným členem Europolu.

(BULLETIN, 2004).

Působení Europolu se soustředí na organizovanou trestnou činnost, terorismus a další formu závažné trestné činnosti, které se týkají dvou nebo více států a jsou natolik závažné, že je vyžadován společný postup členských států k jejich řešení.

Činnost Europolu:

- 1) Usnadnění výměny informací
- 2) Poskytování odborné a technické podpory
- 3) Poskytování strategické a kriminalistické analýzy
- 4) Poskytování operativní analýzy
- 5) Aktivní působení při propagaci kriminalistických analýz a při sladování vyšetřovacích technik

Cílem Europolu je posílení činnosti příslušných orgánů a jejich vzájemnou spoluprací při předcházení boji proti na organizované trestné činnosti, terorismu atd.

Europol se zaměřuje na tyto oblasti:

- 1) Prevence a potírání terorismu
- 2) Drogy
- 3) Obchod s lidmi
- 4) Ilegální emigrace
- 5) Pašování odcizených vozidel

(Europol, 2008)

2.3.1 Terorismus

Legislativa Evropské unie týkající se terorismu se dělí na období před 11. zářím 2001, kdy došlo k teroristickému útoku na WTC v New Yorku a po tomto útoku. Po útoku byly přijaty změny v boji proti terorismu. Prevence proti terorismu je realizováno Europolem a policií, celní správou a dalšími orgány. Dále dochází k posílení pravomocí, kterými Europol disponuje. Tyto pravomoce se týkají zjištění financování terorismu, hodnocení bezpečnostního systému a identifikace teroristické hrozby. V roce 2005 dochází k přijetí Protiteroristické strategie EU. (ŠTURMA, BÍLKOVÁ, NOVÁKOVÁ 2003)

Tato strategie má vymezuje hlavní úkoly.

- 1) Přecházet terorismu, aby se zamezilo vzniku jakékoliv nové generace teroristů. Pro tuto strategii je hlavním cílem potírání radikalizace a náborů do teroristických skupin např. Al-Kajdá.
- 2) Ochrana, která se týká převážně klíčových cílů, a to snížením jejich zranitelnosti či omezením výsledného dopadu útoku. Tato ochrana se týká např. zabezpečení hranic, dopravy atd. Zlepšení technologií velice přispívá k této ochraně z důvodu lepší výměny údajů o cestujících, včetně biometrických údajích v dokladech totožnosti. Vytvoření Vízového informačního systému a druhé generace Schengenského informačního systému zajišťuje sdílení informací a v případě potřeby odepřít vstup do schengenského prostoru.
- 3) Pronásledovat, což se týká přeshraniční pronásledování teroristů. Ztížení plánování teroristických útoku a narušovat jejich sítě a činnost. Při ochraně bezpečnosti se členské

státy zaměřují na ochranu Unie jako celku, proto Unie podporuje úsilí členských států narušovat terorismus zejména vzájemnou výměnou informací, zpravodajství, analýz hrozeb a posílení operativní spolupráce orgánů činných v trestním řízení.

- 4) Reagovat. Tím že riziko teroristických útoků nelze eliminovat na nulu, musí být připraven plán pro reakci a schopnost řešit případný teroristický útok. Při reakci na případný teroristický útok mají členské státy na svém území vedoucí roli. Proto je potřeba sdílet osvědčené postupy při řešení a likvidaci teroristického nebezpečí.

(Rada EU, 2005)

2.3.2 Obchod s drogami

Boj s drogovou trestnou činností je prioritou Europolu od jeho vzniku. Europol v této oblasti spolupracuje s Národní protidrogovou centrálou České republiky.

Cíle strategie pro boj s drogami:

- 1) Snižování poptávky po drogách. Europol se snaží o předcházení užívání drog a oddalovat počátek jejich užívání u mladistvých.
- 2) Snižování nabídky drog. Posílit účinnou justiční spolupráci a právní předpisy v rámci EU. Zlepšit reakci na nové trendy v oblasti zakázaných drog.
- 3) Koordinace. Zintenzivnění sdílení informací mezi pracovními skupinami. Každé předsednictví může svolat zasedání národních protidrogových koordinátorů, kvůli posouzení nových trendů, účinných intervencí a dalších politických vývoje, které by pro protidrogovou strategii EU a členské státy znamenaly přidanou hodnotu.
- 4) Mezinárodní spolupráce. Komplexně posílit spolupráci mezi EU a třetími zeměmi.
- 5) Informace, výzkum, monitorování a hodnocení. Zajistit patřičné investice do výzkumu, monitorování, hodnocení a výměnu informací o všech aspektech problematiky drog.

(Rada EU, 2017)

Obchod s drogami je jedním z nejlukrativnějších obchodů pro zločinecké skupiny v EU. Hlavním problémem zůstává obchod marihuanou, s kokainem a heroinem. Další významnou oblastí je obchod se syntetickými drogami.

(BULLETIN 2/2004)

2.3.3 Obchod s lidmi

Obchod s lidmi je extrémně závažnou formou převážně organizované trestné činnosti, která se neustále vyvíjí. Výsledkem této trestné činnosti je obrovská újma způsobena obětem. Obchodování s lidmi vytváří dlouhý řetězec lidí, kteří jsou do toho zapojeni.

V období 2015 až 2016 bylo v rámci EU registrováno přes dvacet tisíc obětí obchodování s lidmi. Dále bylo nahlášeno přes šest tisíc trestních stíhání a tři tisíce odsouzení za obchodování s lidmi. Více než polovina byla za účelem sexuálního vykořisťování.

(Evropská komise, 2018)

Klíčové priority

- 1) Identifikaci, ochranu a pomoc obětem obchodu s lidmi

Identifikace je velice obtížná, ale má zásadní význam pro to, aby každý, kdo se dostane do styku s obětí naplnil „pět hlavních potřeb obětí“ respekt, pomoc, přístup ke spravedlnosti, ochranu a odškodnění. Také je potřeba vytvořit mechanismus na pomoc obětem obchodu s lidmi pro jejich opětovné zapojení do společnosti. Děti se stávají často oběťmi obchodu s lidmi, a to i opakovaně.

(Sdělení komise Evropskému Parlamentu 2012)

Podle studie Mezinárodní organizace pro migraci z roku 2010 až 84 % obětí obchodu s lidmi jsou děti, nebo mladí lidé do věku 25 let.

(IOM 2010)

- 2) Zesílení prevence obchodu s lidmi

Výměna postupů pomáhá ke snížení poptávky po všech formách obchodu s lidmi.

- 3) Intenzivnější stíhání obchodníků s lidmi

Posílení přeshraniční policejní a justiční spolupráce.

- 4) Posílení koordinace

Posílení sítě EU sdružující vnitrostátní zpravodaje nebo rovnocenné mechanismy.

- 5) Zlepšení znalostí o vznikajících problémech, které se týkají forem obchodu s lidmi

Vytvoření unijního systému pro shromažďování údajů.

(Sdělení komise Evropskému Parlamentu 2012)

2.3.4 Využití spolupráce s Evropelem

„Evropský zatýkací rozkaz je soudní rozhodnutí, které vydal některý členský stát proto, aby jiný členský stát zatkl a předal vyžádanou osobu za účelem trestního stíhání nebo výkonu trestu odnětí svobody nebo ochranného opatření spojené s odnětím osobní svobody.“

(Rámcové Rozhodnutí Rady, 2002, RADA EVROPSKÉ UNIE)

Evropský zatýkací rozkaz v praxi

V roce 2018 příslušníci Policie České republiky vypátrali na základě eurozatykače zhruba 450 osob, které byly hledané některými ze států EU.

(Euroskop, 2019)

V roce 2010 zadrželi příslušníci Policie České republiky cizince, na kterého byl vydán Evropský zatýkací rozkaz. Cizinec se měl dopouštět trestné činnosti v Rakousku a dalších státech Evropské unie. Podezřelý cizinec byl po zadržení umístěn, do policejní cely a poté převezen ke Krajskému soudu v Plzni, kde se rozhodlo o jeho vydání.

(por. Ing. Bc. Pavel Valenta, 2011, ZPRAVODAJSTVÍ POLICIE)

V roce 2021 hlídka policie z útvaru cizinecké policie zastavila vozidlo, ve kterém hlídka provedla kontrolu celé posádky vozidla. Lustrace odhalila, že na jednu z kontrolovaných osob je vydán Evropský zatýkací rozkaz. Hlídka muže okamžitě zadržela a eskortovala na nejbližší obvodní oddělení policie.

(por. Bc. Vojtěch Robovský, 2021, ZPRAVODAJSTVÍ POLICIE)

2.4 Schengenský informační systém

„Cílem Schengenského informačního systému je chránit v souladu s touto úmluvou veřejný pořádek a veřejnou bezpečnost, uplatňovat ustanovení této úmluvy o pohybu osob na územích smluvních stran s využitím informací předávaných pomocí tohoto systému.“

(Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985, HLAVA IV, KAPITOLA 2, Článek 93)

Schengenský informační systém umožňuje kompetentním orgánům automatický přístup k záznamům o osobách a věcech při hraniční, nebo policejní kontrole, primárně pro potřeby při ověření totožnosti osob v celostátním pátrání, nebo kradených vozidlech. Data v Schengenském informačním systému zahrnují např. údaje o osobách se zákazem pobytu nebo osobách pohřešovaných nebo podezřelých ze závažných trestných činů, dále má ale informační systém katalog odcizených motorových vozidel, karavanů, zbraní nebo bankovek. Schengenská informační systém je vytvořen z národních složek a centrální technické podpory.

Historie Schengenského informačního systému

Schengenský informační systém byl spuštěn v roce 1995 a byl navržen pro 18 států, (15 členských + 3 další). Schengenský informační systém byl primárně využíván policii, která měla přístup k datům, které umožňovali identifikovat osobu, nebo předmět. V Schengenském informačním systému se také dalo zjistit z jakého důvodu je pátráno po osobě, či předmětu.

Krátce po spuštění Schengenského informačního systému dochází k technickým problémům, které jsou spojené s prudkým nárůstem nových členů. Proto se členské státy shodují na tom, že je potřeba vylepšení v podobě Systému druhé generace tzv. SIS II, který měl zvládat až dvojnásobný počet členských zemích, větší flexibilitu v počtu dat s využitím biometrických informací.

(Hradilová 2006)

V roce 2013 přichází ke spuštění Schengenského informačního systému SIS II, který má stejné cíle, ale dochází zde k výraznému technickému vylepšení. Schengenský informační systém SIS II obsahuje obrovské množství záznamů, největší databáze zahrnuje odcizené, či ztracené doklady.

(Novák, Kopecká, 2013)

„V zásadě jde o to, že celní orgán, policejní orgán, soudní nebo příslušný správní orgán v jedné zemi může vydat „výstrahu“, ve které je popsána hledaná osoba nebo hledaný předmět. K důvodům pro vydání výstrahy patří:

- 1. Odmítnutí vstupu osobám, které nemají právo na vstup nebo pobyt v schengenském území.*
- 2. Hledání a zadržení osoby, na niž byl vydán evropský zatykač.*
- 3. Pomoc s hledáním osob na vyžádání soudních a domocovacích orgánů.*
- 4. Hledání a ochrana pohřešované osoby.*
- 5. Hledání odcizeného nebo ztraceného majetku“*

(Evropská unie, 2013)

2.5 SIRENE

SIRENE je zkratkou anglických slov Supplementary Information Request at National Entry, což v překladu znamená „žádost o doplňující informace k národnímu záznamu“. To také vyjadřuje hlavní úkol SIRENE, předávat doplňující informace k stručným záznamům Schengenského informačního systému.

Historie SIRENE sahá do roku 2001, kdy byl položen základ tohoto pracoviště. 1. listopadu 2004 SIRENE začíná vykonávat svou výkonnou činnost, v České republice Národní centrála SIRENE funguje od roku 2007. SIRENE je vytvořen v každém státě zapojeném v Schengenském informačním systému a je ústředním bodem pro výkonnou schengenskou spolupráci.

Mezi základní úkoly národní centrály SIRENE patří:

- 1) Poskytování doplňujících informací o výstrahách.
- 2) Pátrání po odcizených dokladech.
- 3) Využívání Schengenského informačního systému a realizace záznamů.
- 4) Součinnost při přeshraničním sledování a pronásledování.
- 5) Zastupování České republiky v orgánech Evropské unie.

(SIRENE, Policie České republiky, ZPRAVODAJSTVÍ 2012)

SIRENE dále plní úlohu ústředního místa pro přeshraniční operace, kdy příslušníci Policie České republiky v rámci svých úkolů vstoupí na území zahraničního státu a pokračují zde ve svých úkolech. SIRENE také řeší velký problém s cizinci ze třetích zemí, kteří mají zákaz vstupu do schengenského prostoru.

(Policie České republiky, ZPRAVODAJSVÍ 2012)

2.6 Frontex

V roce 2004 byla zřízena agentura Frontex (Evropská agentura pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států EU) na základě NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 2007/2004. Frontex vzniká za účelem zdokonalit integrované řízení vnějších hranic členských států Evropské unie. Frontex též poskytuje nezbytnou technickou podporu, znalosti v řízení vnějších hranic a podporuje solidaritu mezi členskými státy. V roce 2016 nejen, že došlo ke změně jména na Evropská agentura pro pohraniční a pobřežní stráž (akronym Frontex zůstává), ale také k významnému modernizování této agentury, což vedlo k větší odpovědnosti v oblasti boje proti přeshraniční trestné činnosti.

(Frontex-origin, 2021)

Primární úkoly:

- 1) Koordinace operativní spolupráce mezi členskými státy v oblasti řízení vnějších hranic.
- 2) Napomáhání členským státům při odborné přípravě vnitrostátní pohraniční stráže včetně vypracování společných standardů odborné přípravy.
- 3) Provádění analýzy rizik.
- 4) Pokračování v rozvoji výzkumu pro kontrolu a ostrahu vnějších hranic.
- 5) Poskytuje pomoc členským státům za okolností, které vyžadují zvýšenou technickou a operativní pomoc na vnějších hranicích.
- 6) Poskytuje členským státům nezbytnou podporu při organizaci společných návratových operací.

(NAŘÍZENÍ RADY (ES) č. 2007/2004)

Agentura Frontex poskytuje příslušníky ozbrojený bezpečnostních sborů z členských států společně s plavidly, letadly a vybavením k ostraze hranic, u kterých je potřebná pomoc. Dále operace Frontexu zahrnují ukoly s bezpečnostními kontrolami, pátrací a záchranou činnost a bezpečností námořní plavby. Agentura má i monitorovací úlohu, kdy neustále sleduje vnější hranice Evropské unie a poskytuje členským státům aktuální informace a v případě potřeby i varování.

Nasazení českých policistů do operací FRONTEX

V prosinci 2016 předal policejní prezident genmjr. Mgr. Bc. Tomáš Tuhý ocenění celkově 81 policistům, kteří se během roku účastnili operací agentury FRONTEX. V roce 2016 bylo celkově realizováno 157 individuálních vyslání na všechny 3 druhy (pozemní, vzdušné, mořské) hranic Evropské unie.

(kpt. Bc. Habenicht, 2016)

Itálie – V dubnu roku 2017 odletěla skupina sedmi českých policistů na ostrov Lampedusa, kde se účastnili dvouměsíční mise v záchytném zařízení pro migranty. Zde měli primárně úkoly spojené se ztotožňováním a vytěžováním zadržovaných migrantů.

Řecko – V dubnu roku 2017 skupina šesti českých policistů odletěla na ostrov Lesbos. Jednalo se o dvouměsíční misi, kdy policisté měli za úkol strážit vnější hranici Evropské unie.

Bulharsko – V březnu 2017 skupina šesti policistů odjela podílet se na ochraně tzv. zelené hranici mezi Srbskem a Bulharskem.

(Kpt. Nguyenová, 2017)

2.7 Jazykové vzdělávání u Policie České republiky

I když v podmínkách pro přijetí do služebního poměru je dokončené střední vzdělání, kde se zpravidla cizí jazyky vyučují a většina studentů si jí volí i k závěrečné maturitní zkoušce, přesto je potřeba jazyky stále procvičovat.

Projekt EU „Zvýšení jazykové vybavenosti jihočeských a hornorakouských policistů“

V roce 2013 byl schválen projekt, který byl spolufinancován ze zdrojů Evropské unie. Projekt byl rozčleněn na sedm pětidenních kurzů a společným studijním jazykem byl angličtina. Na každý kurz dorazilo celkem 16 příslušníků policie, 8 z České republiky a 8 z Rakouska a základem kurzu bylo zdokonalení a sjednocení policejní terminologie. Součástí kurzu bylo i řešení modelových situací, jako je například řešení dopravní nehody, nebo také zadržení pachatele, to vše probíhalo v anglickém jazyce.

(Mgr. Miroslav Doubek, 2014)

VYŠŠÍ POLICEJNÍ ŠKOLA A STŘEDNÍ POLICEJNÍ ŠKOLA MV V PRAZE

Pro školní rok 2015/2016 na základě požadavku Policejního prezidia, byl vytvořen kurz anglického jazyka. Kurz byl dvoutýdenní a primárně zaměřen na legislativní terminologii, popis vozidel, dopravní značení. Dále byl kurz zaměřen na řešení situací, jako je kontrola dokladů a řešení dopravní nehody.

(Text z VPŠ a SPŠ MV v Praze)

Projekt Cross-Border Security Cooperation

V rámci česko-německé pohraniční spolupráce, byl vytvořen projekt Cross-Border Security Cooperation, jehož součástí bylo i vzdělání německého jazyka pro policisty. Výuky českého a německého jazyka se zúčastnilo 30 policistů. Kvůli pandemii Covid-19 výuka probíhala převážně formou online, ale při prezenčním studiu byl kladen důraz na konverzaci a komunikaci mezi českými a německými policisty. Výuka byla zaměřena na osvojení jazyka na jazykové úrovni A2 a na policejní terminologii.

(kpt. Hana Rubášová)

(Text z VPŠ a SPŠ MV v Praze)

2.8 Policejní spolupráce se sousedními státy

2.8.1 Bilaterální smlouvy

Bilaterální smlouva, je smlouva konkrétních potřeb dvou smluvních stran. V této kapitole jsou uvedeny příklady bilaterálních smluv a jejich významné články, které souvisí s mezinárodní policejní spoluprací.

Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou

„Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Rakouskou republikou, kterou se mění a doplňuje Smlouva mezi Českou republikou a Rakouskou republikou o policejní spolupráci a o druhém dodatku k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959“

(Sdělení č. 20/2016 Sb. m. s.)

Článek 1

Článek 1 definuje že smluvní státy, tedy Česká republika a Rakouská republika spolupracují i při objasňování přestupků fyzických osob, což zde dříve nebylo.

Článek 2

Článek 2 se týká tzv. „Spolupráce na žádost“, tento článek zajišťuje smluvním stranám, že bezpečnostní orgány si navzájem na žádost poskytují pomoc v rámci své kompetence, za účelem odvrácení nebezpečí pro veřejný pořádek a bezpečnost. Spolupráce na žádost se ale týká výměny informací, např. při zjišťování vlastníků silničních vozidel, zjišťování pobytu a místa bydliště osob atd.

Článek 6

Článek 6 zajišťuje zajištění spolupráce v rámci pravidelného předávání informací k boji proti přeshraniční trestné činnosti, tyto informace jsou předávány ať už se týká o jakoukoli formu trestné činnosti. Dále se předávají informace ohledně pachatelů a účastníků trestné činnosti.

Článek 13

Článek 13 hovoří o tom, že orgány smluvních států mohou vytvářet společné kontrolní a pátrací skupiny a provádět smíšenou hlídkovou službu. Např. příslušníci Policie České republiky

mohou zjišťovat totožnost a případně zajistit osobu, které se chtějí vyhnout kontrole na území smluvního státu.

(Sdělení č. 20/2016 Sb. m. s.)

Smlouva mezi Českou republikou a Polskou Republikou

„Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Polskou republikou o spolupráci v boji proti trestné činnosti, při ochraně veřejného pořádku a o spolupráci v příhraničních oblastech“

(Sdělení č. 62/2007 Sb. m. s.)

Kapitola I – všeobecná ustanovení

Článek 1

Článek 1 hovoří o tom, že smluvní strany budou spolupracovat při prevenci a odhalování trestných činů, zjišťování pachatelů a ochraně státních hranic.

Článek 2

Článek 2 vymezuje hlavní cíle, na které se spolupráce zaměřuje, např. trestné činy proti životu, terorismus a jeho financování, nelegální migraci a nezákonný pobyt osob, počítačové kriminalitě, padělání nebo pozměňování úředních dokladů.

Článek 4

Článek 4 definuje činnost smluvních stran, např. vzájemně si sdělovat informace, které se týkají konkrétních trestných činů a informace o pachatelích. Dále to jsou aktivity, které se týkají organizace ochrany státních hranic, včetně pravidelné výměny informací a spolupráci při pátrání po osobách a věcech atd.

(Sdělení č. 62/2007 Sb. m. s.)

Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou Republikou

„Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci v boji proti trestné činnosti, při ochraně veřejného pořádku a při ochraně státních hranic“

(Sdělení č. 26/2005 Sb. m. s.)

Článek 1

Článek 1 vymezuje předmět smlouvy, tedy že smluvní strany budou spolupracovat při prevenci, odhalování trestných činů a zjišťování jejich pachatelů.

Článek 2

Článek 2 vymezuje oblasti spolupráce. Mezi oblasti spolupráce patří: mezinárodní organizovaný zločin, počítačová kriminalita, korupce, extremismus, rasová nesnášenlivost a xenofobie, nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami atd.

Článek 3

Článek 3 upravuje formy spolupráce, na vzájemné sdělování informací týkajících se trestné činnosti, zejména o pachatelích, spolupráci při pátrání po osobách a věcech, vzájemným poskytováním technických prostředků atd.

Článek 4

Článek 4 se týká „Žádosti o pomoc“, tedy jedna ze smluvních stran může požádat o pomoc druhou smluvní stranu, a to při zjištění totožnosti osob, zjištění místa pobytu u osob, zabezpečení veřejného pořádku na kulturních a sportovních akcích atd.

Článek 13

Článek 13 definuje společné formy nasazení, tedy že v případě potřeby je možné zřídit společné hlídky a společné kontrolní skupiny, kdy příslušníci jedné smluvní strany vykonávají podpůrné činnosti při zásazích na území druhé smluvní strany.

(Sdělení č. 26/2005 Sb. m. s.)

Smlouva mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo

„Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o policejní spolupráci a o změně Smlouvy mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání ze dne 2. února 2000“

(Sdělení č. 48/2016 Sb. m. s.)

Článek 1

Článek č. 1 je předmět smlouvy, tedy čeho se smlouva týká. Zde je popsáno, že smluvní státy spolupracují při předcházení a objasňování trestných činů a také předcházení porušení veřejného pořádku a bezpečnosti.

Článek 5

Článek 5 se týká společného centra, tedy že smluvní státy spolupracují ve společném centru zřízeném poblíž státních hranic. Pracovníci zde bezprostředně spolupracují, vyměňují a analyzují informace.

Článek 6

Článek 6 se týká „Spolupráce na žádost“, tento článek zajišťuje smluvním státům pomoc na požádání. Žádosti o pomoc se mohou týkat např. objasňování trestných činů, zjištění vlastníků motorových vozidel, zjištění místa bydliště atd.

Článek 10

Článek 10 se týká „Formy společného nasazení“, tedy jedná se o společné hlídky, společné kontrolní skupiny, společné pátrací skupiny.

Článek 12

Článek 12 zajišťuje po dohodě příslušných orgánů nasazení policistů za účelem podpory území druhého státu. Policisté působící na území druhého smluvního státu vykonávají oprávnění dle vnitrostátních právních předpisů tohoto smluvního státu. Výkon oprávnění policisty probíhá za přítomnosti dalšího policisty smluvního státu.

(Sdělení č. 48/2016 Sb. m. s.)

2.8.2 Německo

V rámci přeshraniční policejní spolupráce se Spolkovou republikou Německou jsou na regionální úrovni významná Krajská ředitelství policie. tj. KŘP Jihočeského, Plzeňského, Karlovarského, Ústeckého a Libereckého kraje.

V roce 2012 proběhlo slavnostní otevření Společného centra česko-německé policejní spolupráce v Petrovicích, na území České republiky. Centrum v Petrovicích fungovalo už dříve jako středisko k předávání osob a poté jako komunikační centrum, ale v roce 2010 byla zahájena rekonstrukce centra, z důvodu zajištění odpovídajících prostor pro výkon služby příslušníků obou smluvních stran.

(plk. Pavla Kopecká, 2012, ZPRAVODAJSTVÍ POLICIE)

V roce 2007 došlo ke zprovoznění Společného centra česko-německé policejní spolupráce ve Schwandorfu, na území Spolkové republiky Německa. Pracoviště, které funguje v nepřetržitém provozu přináší výměnu informací za účelem plnění úkolů policie přeshraniční spolupráci.

(SLUŽBY, ODBORY, SKUPINY, POLICIE)

Rok 2017 byl rok oslav, protože tomu bylo 20 let od podpisu Česko-německá deklarace z roku 1997, což je jeden z přelomových okamžiků česko-německých vztahů. Dále tomu bylo 25let od výročí podpisu Smlouvy o dobrém sousedství.

(URBANOVSKÁ. 2018.)

Česko-německá deklarace má 8 hlav, které popisují odpovědnost obou zemí rozvíjet dobré vztahy a partnerství, věnuje se odpovědnosti Německa za činy spáchané nacionálněsocialistické vlády na Československu a dále se obě strany shodují, že křivdy náleží minulosti a zaměří se, na budování lepších vztahů v budoucnosti.

(Česko-německá deklarace, 1997)

Významnou oblast pro spolupráci představuje dálnice D5, která je prodloužením německé dálnice A6. Zde neprovádí policejní hlídky pouze preventivní činnosti, ale také se hlídky účastní společných pátracích akcí. Četnost dopravních přestupků a úspěchy při zajištění věcí a osob v policejním pátrání je důkazem, že takováto spolupráce má smysl.,

(nrap. Mgr. Pavla Lohrová)

PROJEKT PŘESHraniČNÍ BEZPEČNOSTNÍ SPOLUPRÁCE (CBSC)

Policejní prezident České republiky brig. gen. Jan Švejdar a prezident Spolkové policie pan Dr. Dieter Romann se v roce 2019 dohodli o posílení operativní spolupráce mezi českou a německou policií. Díky podpoře Evropské komise, která poskytuje finanční prostředky skrz fond pro vnitřní bezpečnost.

Policie ČR a německá Spolková policie realizují projekt „Přeshraniční bezpečnostní spolupráce“, který má za cíl posílení spolupráce mezi policejními složkami v příhraničních oblastech. Projekt zahrnuje společné cvičení, nácviky a nasazení společných hlídek.

Významnou součástí tohoto projektu je jazykové vzdělání. Němečtí policisté jezdí do Prahy čtyřikrát za pololetí, zde se setkávají s českými kolegy, kteří zde absolvují kurzy němčiny. Výuka je zaměřena na policejní terminologii.

(por. Chaloupka, DiS, 2020)

2.8.3 Polsko

„Zvýšení bezpečnosti v polsko-českém pohraničí“ je projekt mezi policií České republiky a policií Polské republiky. Smlouva o financování projektu byla podepsána 11. února 2019, v rámci Programu Interreg V-A Republika Czeska – Polska 2014-2020 Fond Mikroprojektů Nisa-Nysa.

Hlavní cíle projektu:

- 1) Zlepšení úrovně spolupráce mezi státy.
- 2) Zvětšení kompetencí policistů v oblasti přeshraniční spolupráce,
- 3) Zefektivnit spolupráci obou zemí ku prospěchu místních obyvatel a turistů.

Realizace projektu má vést k zavedení významných změn, například navazování přímého kontaktu mezi příslušníky v polsko-českém pohraničí.

(Zvýšení bezpečnosti v polsko-českém pohraničí, 2018)

„Společné cvičení v rámci projektu „Zvýšení bezpečnosti v polsko-českém pohraničí“ proběhlo ve dnech 3. a 4. října 2019, jehož cílem bylo nalezení pohřešovaných turistů. Cvičení probíhalo v Milešovském lese na polském území. V odpoledních hodinách bylo přijato oznámení o pohřešování skupiny čtyř osob, které se měly ztratit v hustém lesním porostu a do místa určení nedorazila. Pro ztížení cvičení se skupina pohřešovaných osob měla rozdělit, a navíc byly zjištěny informace o možných zdravotních problémech. Cvičení se účastnilo šest desítek polských a českých policistů za použití technických prostředků nakoupených v rámci projektu, primárně se jednalo o GPS zařízení, které okamžitě podávalo informace o propátraném prostoru a výskytu hlídek, ale také počítačové sestavy, svítilny, termokamery atd. V pozdních večerních hodinách byly 2 skupiny turistů vypátrány, byla jim poskytnuta první pomoc a poté došlo k jejich transportu na místo velení.“

(por. Bc. Vojtěch Robovský, 2019)

„Spolupráce bez hranic české a polské policie“ je projektem, jehož smlouva o financování byla podepsána 12. března 2020, v rámci programu Programu Interreg V-A Česká republika – Polsko 2014-2020 Fond Mikroprojektů Euroregionu Nisa. Partneri tohoto projektu jsou Krajské ředitelství policie Libereckého kraje a Krajské ředitelství policie ve Vratislavi (Wrocławu).

Hlavní cíle projektu:

- 1) Prohloubení vědomostí v oblasti provádění společných činností na obou stranách hranic.
- 2) Zlepšit účinnost a efektivitu spolupráce obou zemí.
- 3) Prohloubit spolupráci polské a české policie, prostřednictvím navázání bezprostředních kontaktů.

Výsledkem realizace projektu je významné zlepšení kvality spolupráce.

(Spolupráce bez hranic české a polské policie, 2019)

2.8.4 Rakousko

Centrum policejní spolupráce Mikulov-Drasenhofen

Centrum plní významnou funkci, jako kontaktní bod komunikace mezi českou policií a rakouskou policií. Obsah této komunikace jsou informace, poznatky a žádosti, které se týkají policejní spolupráce. Dále zde probíhá spolupráce v rámci společných hlídek českých a rakouských policistů působících v příhraničí.

Bez hranic 2017

Ve dnech 19. a 20. září 2017 probíhalo cvičení v příhraniční oblasti mezi Jihočeským krajem a Horním Rakouskem. Předmětem cvičení byl zásah proti českým a rakouským fotbalovým fanouškům. Do cvičení bylo zapojeno přes dvě stovky policistů, psodovi se služebními psy, policejní vrtulník, mobilní operační středisko. Ve zbylém čase pak příslušníci policie cvičili přeshraniční pronásledování vozidla.

(KPT. NGUYENOVÁ, 2017)

„Cílem cvičení bylo především prohloubení spolupráce policejních složek obou států s důrazem na procvičení přeshraničního pronásledování, přeshraničního odvrácení nebezpečí a procvičení společného zásahu. Tento cíl jsme naplnili a těším se na další skvělou spolupráci,“

(brig. gen. Petr Petřík.)

Příklad policejní spolupráce v praxi

Dne 2.11.2021 se policisté z Rakouska obrátili skrz Centrum policejní spolupráce Mikulov-Drasenhofen na operační středisko jihomoravských policistů s informací, že došlo k vyloupení banky v Laa an der Thaya, což je na hranici České republiky a Rakouské republiky. Operační středisko vyslalo všechny dostupné hlídky do této oblasti. Poté se podařilo za použití donucovacích prostředků zadržet řidiče v podezřelém vozidle. Muž měl u sebe velkou finanční hotovost, airsoftovou zbraň a nefunkční maketu granátu.

(mjr. Pavel Šváb, 2021)

2.8.5 Slovensko

V roce 2016 vzniklo nové pracoviště pro české a slovenské policisty, v rámci projektu Společné kontaktní pracoviště orgánů krizového řízení pro bezpečnější pohraničí. Na tomto pracovišti spolupracují při krizovém řízení, ale i při plnění každodenních úkolů. Jelikož policisté mezi sebou nemají jazykovou bariéru anebo minimální, vždy se domluví, což je významná výhoda oproti jiným mezinárodním spolupracím. Policisté se také často účastní programu výměny pracovníků, různých školení a cvičení.

(Společné kontaktní pracoviště orgánů krizového řízení pro bezpečnější pohraničí, 2016)

Česká a slovenská policie spolupracuje v mnoha oblastech například:

- 1) Mezinárodní organizovaný zločin.
- 2) Nedovolený obchod s drogami
- 3) Extremismus, rasová nesnášenlivost a xenofobie.
- 4) Krádeže a další nakládání s motorovými vozidly.

Jednou z nejdůležitějších forem spolupráce je výměna informací, protože tyto informace nejčastěji vedou k dopadení pachatelů trestné činnosti.

Příklad policejní spolupráce v praxi

V roce 2020 byl založen i česko-slovenský vyšetřovací tým, který se skládal z kriminalistů odboru hospodářské kriminality Krajského ředitelství policie Zlínského kraje a Kriminálního úradu finančnej správy a Národnej kriminálnej agentury Prezídia Policajného sboru (NAKA). Důvod této mezinárodní spolupráce byla organizovaná skupina, která svou kriminální činností způsobila škody v řádech desítek milionů korun. V listopadu 2021 proběhlo zadržení celkem 22 osob, z toho 9 na území Slovenské republiky a 13 na území České republiky. Na území Slovenské republiky byli zajištěny falešné doklady, nelegálně držená zbraň a finanční hotovost ve výši 53 tisíc eur. Na území České republiky byli zajištěny nemovité věci v hodnotě cca 200 milionu korun. Celkově bylo obviněno 25 fyzických a 18 právnických osob.

(nporap. Petr Jaroš, 202, ZPRAVODAJSTVÍ POLICIE)

Krise spojená s válkou na Ukrajině

Na žádost slovenské policie, poslala Policie České republiky 50 českých policistů na slovensko – ukrajinskou hranici, jako pomoc při registraci osob, kteří překračují státní hranici.

(Twitter, @PolicieCZ)

3 Praktická část práce

V praktické části bakalářské práce je zvolena metoda dotazníkové šetření, které bylo odesláno na policejní prezidium – Ředitelství pro mezinárodní policejní spolupráci a dále na různá oddělení policie. Dotazníkové šetření bylo zvoleno z důvodu sběru dat přímo od příslušníků Policie České republiky, kteří s mezinárodní policejní spoluprací přišli do styku a z jejich zkušeností je provedeno hodnocení této spolupráce.

3.1 Cíle

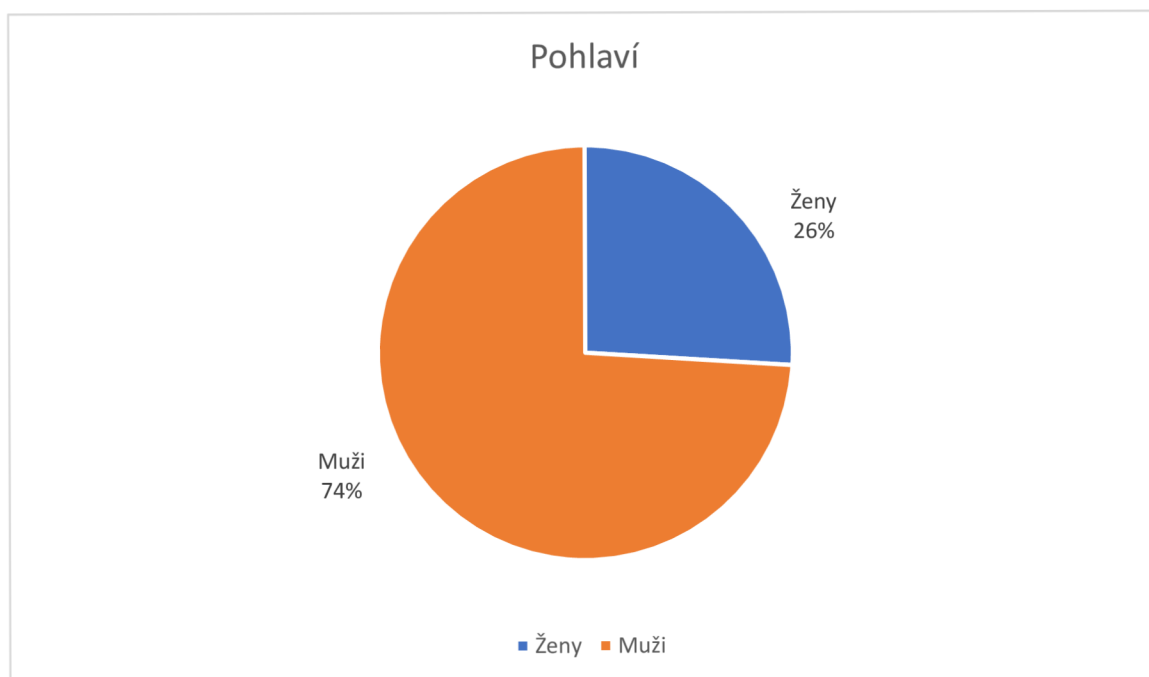
Cílem praktické části bakalářské práce je zhodnotit mezinárodní policejní spolupráci se sousedícími zeměmi – Německo, Polsko, Rakousko, Slovensko, dále zhodnocení Schengenského informačního systému a navržení případných zlepšení.

3.2 Metodika

Práce je rozdělena na část teoreticko-metodologickou a část praktickou. Teoretická část bakalářské práce se věnuje analýze a studiu dostupných informací. Výzkumná část bakalářské práce je zpracována metodou dotazníkové šetření. Jde o písemný způsob dotazníku, který lze využít při kvantitativním tak i kvalitativním výzkumu. V tomto dotazníku respondenti odpovídali na dotazy, jejichž odpovědi byli jak uzavřené, tak i otevřené.

3.3 Obecné dotazy

Přehled respondentů podle pohlaví

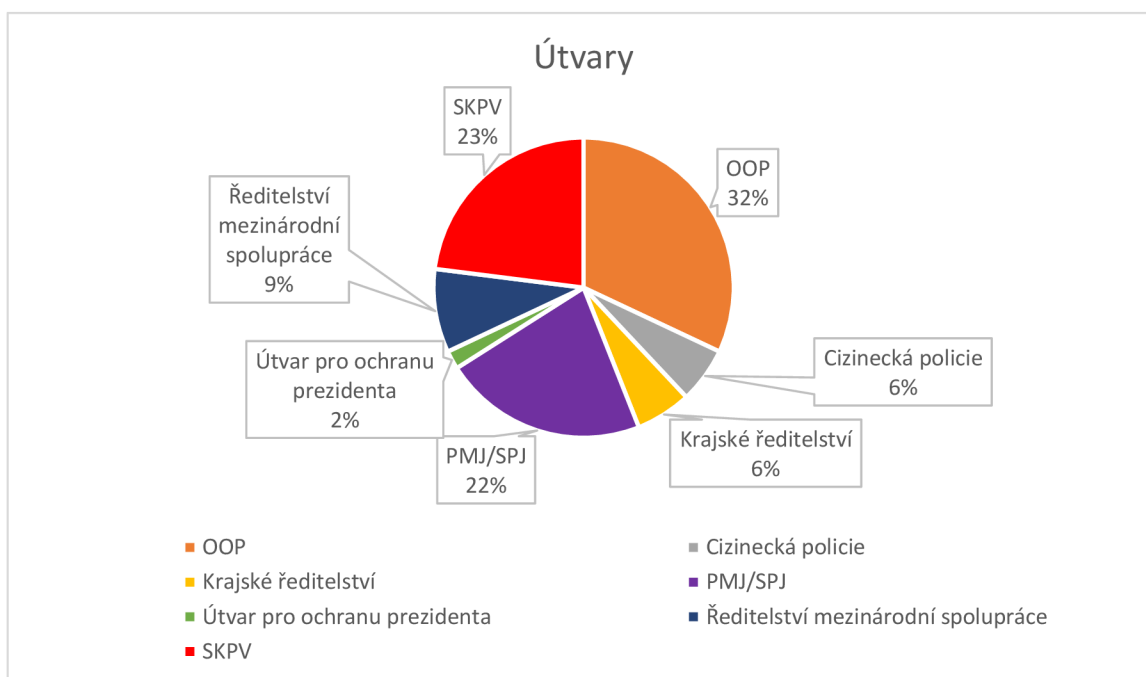

Graf č. 1

Obecný dotaz se týkal pohlaví respondentů. Respondenti měli na výběr pouze ze dvou odpovědí.

Z grafu č. 1 je patrné, že 74 % respondentů tvoří muži a 26 % respondentů ženy.

Přehled respondentů podle útvaru, kde slouží

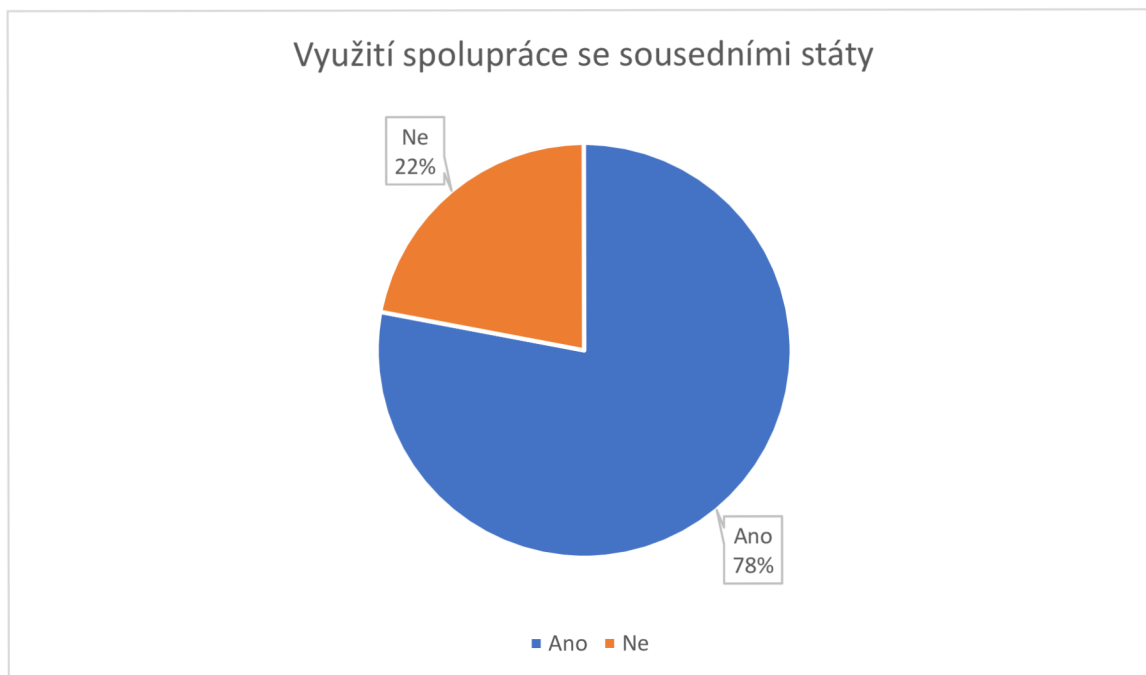
Graf č. 2

Na dotaz „U jakého útvaru sloužíte?“ respondenti odpovídali formou otevřené odpovědi.

32 % respondentů odpovědělo, že slouží na Obvodní oddělení. 23 % respondentů odpovědělo, že slouží u útvaru Služby kriminální policie a vyšetřování. 6 % respondentů odpovědělo, že slouží u útvaru Cizinecké policie. 22 % respondentů odpovědělo, že slouží u útvaru Pohotovostní motorizované jednotky/ Speciální pořádkové jednotky. 6 % respondentů odpovědělo, že slouží na Krajském ředitelství. 9 % respondentů odpovědělo, že slouží na Ředitelství mezinárodní policejní spolupráce. 2 % respondentů odpovědělo, že slouží na Útvaru pro ochranu prezidenta.

3.4 Spolupráce se sousedními státy

Využití spolupráce se sousedními státy

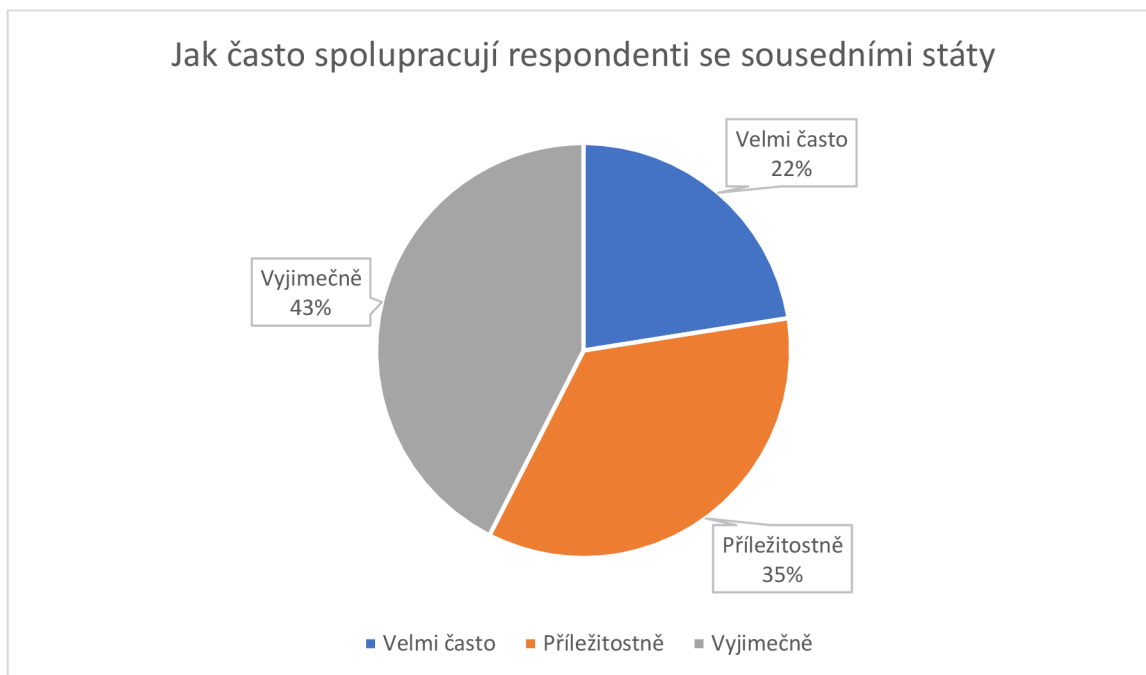

Graf č. 3

Na dotaz „Využíváte mezinárodní policejní spolupráci se sousedními státy?“, respondenti měli na výběr pouze ze dvou odpovědí.

78 % respondentů zvolilo odpověď „Ano“, tedy že spolupracují se sousedními státy. 22 % respondentů zvolilo odpověď „Ne“, tedy že nespolupracují se sousedními státy.

Přehled, jak často respondenti využívají policejní spolupráci se sousedními státy.

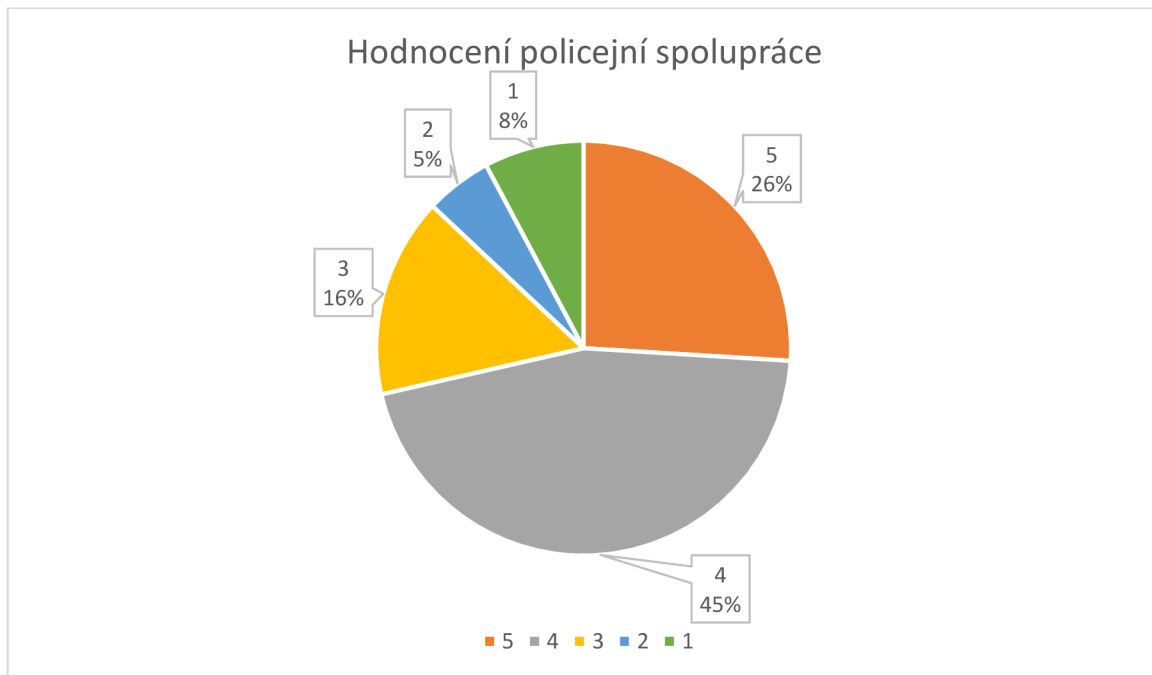

Graf č. 4

Na dotaz „Jak často využíváte mezinárodní policejní spolupráci se sousedními státy?“, respondenti měli na výběr ze tří odpovědí - „Velmi často“, „Příležitostně“, „Vyjimečně“.

43 % respondentů zvolilo odpověď „Vyjimečně (např. minimálně 1x za 6 měsíců)“. 35 % respondentů zvolilo odpověď „Příležitostně (např. minimálně 1x za měsíc. 22 % respondentů zvolilo odpověď „Velmi často (např. minimálně 1x za týden)“.

Přehled hodnocení spolupráce se sousedními státy.

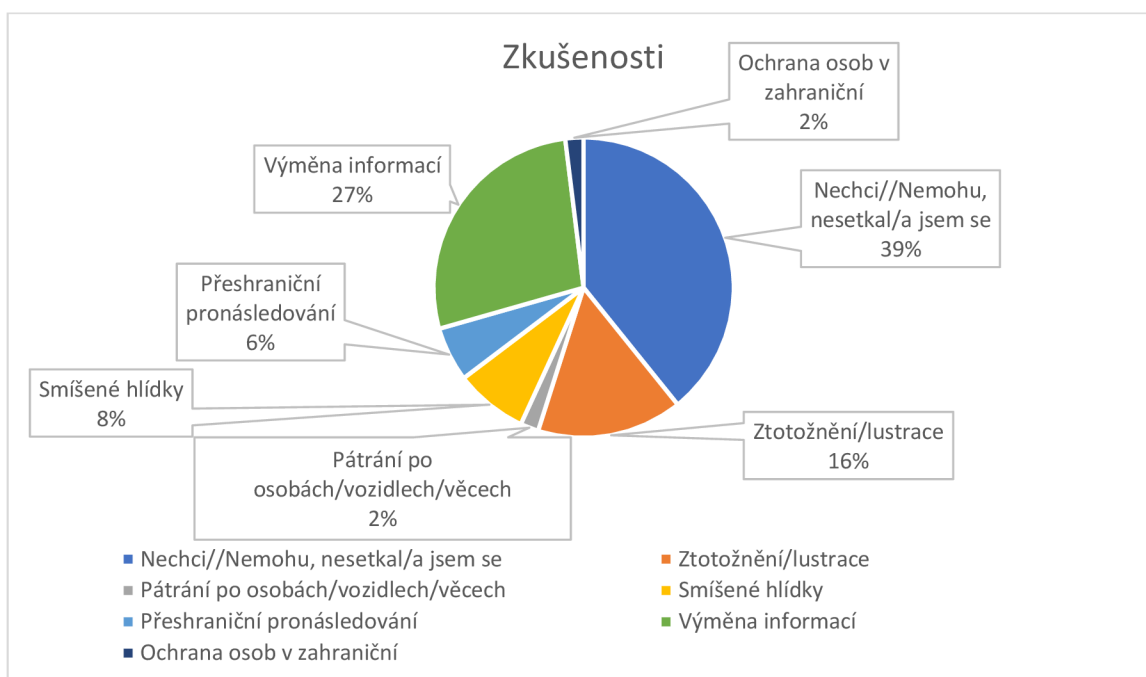

Graf č. 5

Na dotaz „Jak byste ohodnotili mezinárodní policejní spolupráci se sousedními státy?“ (5 = nejvíce kladné hodnocení, 1 = nejvíce záporné hodnocení) respondenti měli možnost zvolit pouze jednu odpověď na škále od 1 do 5.

26 % respondentů zvolilo odpověď „5“, což znamená nejvíce kladné hodnocení. 45 % respondentů zvolilo odpověď „4“, což znamená spíše kladné hodnocení. 16 % respondentů zvolilo odpověď „3“, což znamená neutrální odpověď. 5 % respondentů zvolilo odpověď „2“, což znamená spíše záporné hodnocení. 8 % respondentů zvolilo odpověď „1“, což znamená nejvíce záporné hodnocení.

Přiblížení spolupráce se sousedními státy

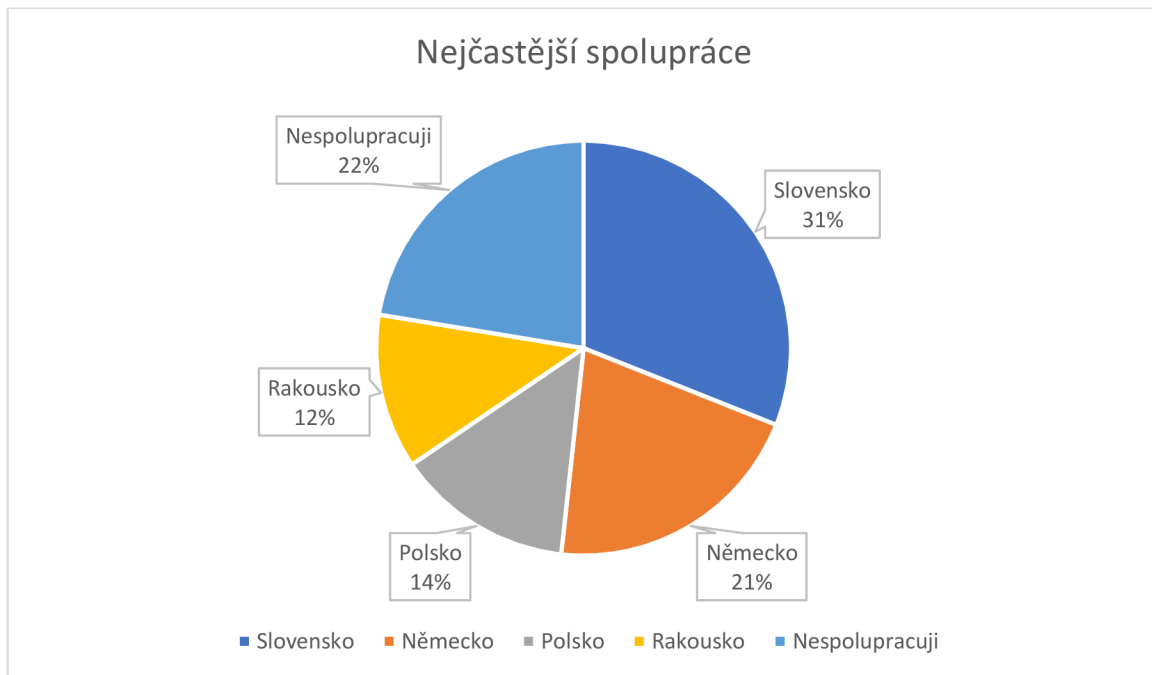

Graf č. 6

Na dotaz „Můžete tuto spolupráci, jakkoliv přiblížit? (zkušenost, nebo čeho se spolupráce nejčastěji týká?)“ respondenti odpovídali formou otevřené odpovědi, pokud se vyjádřit nechtěli stačilo napsat „Nechci/Nemohu, nesetkal/a jsem se“.

39 % respondentů zvolilo možnost „Nechci odpovídat“. 27 % respondentů odpovědělo „Výměna informací“. 16 % respondentů odpovědělo „Ztotožnění osob“. 6 % respondentů odpovědělo „Přeshraniční pronásledování“. 8 % respondentů odpovědělo „Smíšené hlídky“. 2 % respondentů odpovědělo „Pátrání po osobách/vozidlech/věcech“. 2 % respondentů odpovědělo „Ochrana osob v zahraničí“.

Nejčastější spolupráce se sousedními státy

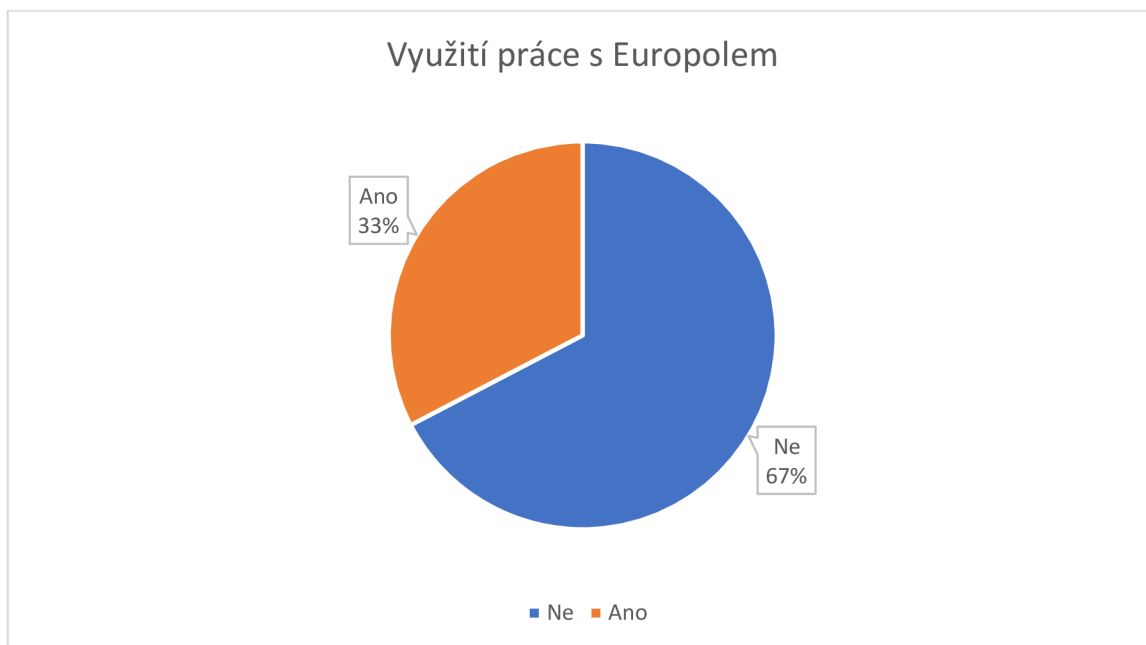
Graf č. 7

Na dotaz „S jakými sousedními státy nejčastěji spolupracujete v rámci mezinárodní policejní spolupráce?“ mohli respondenti vybrat z pěti možností, tedy „Slovensko“ „Německo“, „Polsko“, „Rakousko“, „Nespolicupracuji se sousedními státy“

31 % respondentů zvolilo odpověď „Slovensko“. 21 % respondentů zvolilo odpověď „Německo“. 14 % respondentů zvolilo odpověď „Polsko“. 12 % respondentů zvolilo odpověď „Rakousko“. 22 % respondentů zvolilo odpověď „Nespolicupracuji se sousedními státy“.

3.5 Spolupráce s Europolem

Přehled využití spolupráce s Europolem

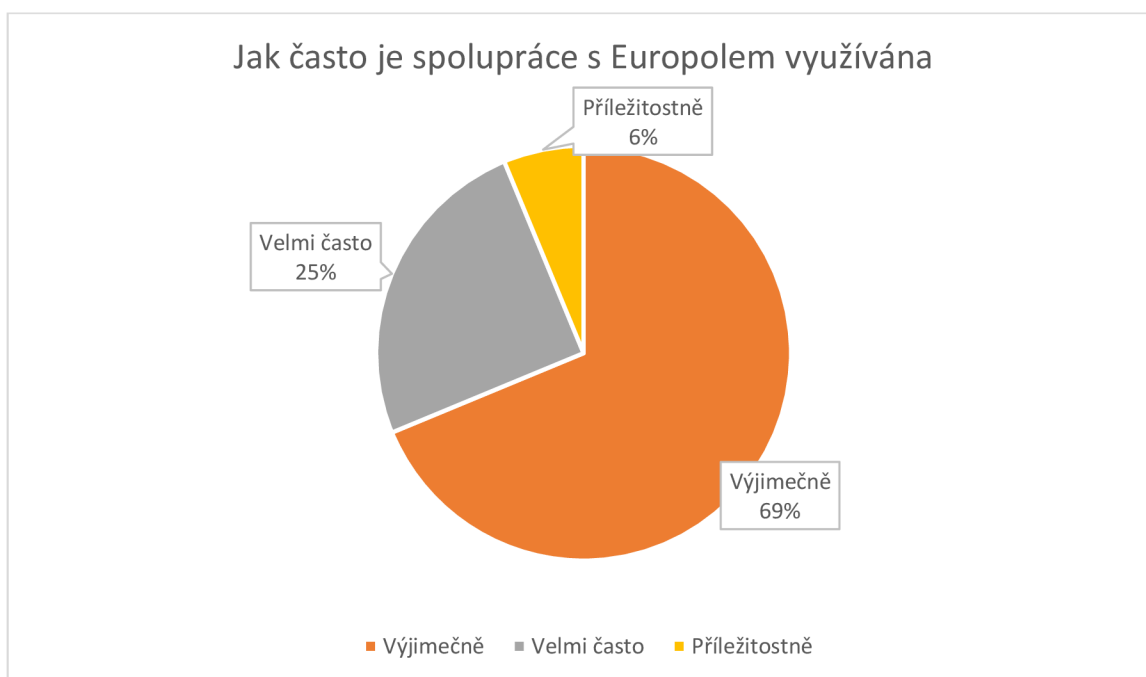
Graf č. 8

Na dotaz „Využíváte spolupráci s Europolem?“ měli respondenti na výběr pouze dvě odpovědi tedy odpověď „Ano“ a odpověď „Ne“.

67 % respondentů zvolilo odpověď „Ne“, tedy že spolupráci s Europolem nevyužívají.

33 % respondentů zvolilo odpověď „Ano“, tedy že spolupráci s Europolem využívají.

Přehled, jak často je spolupráce s Europolem využívána

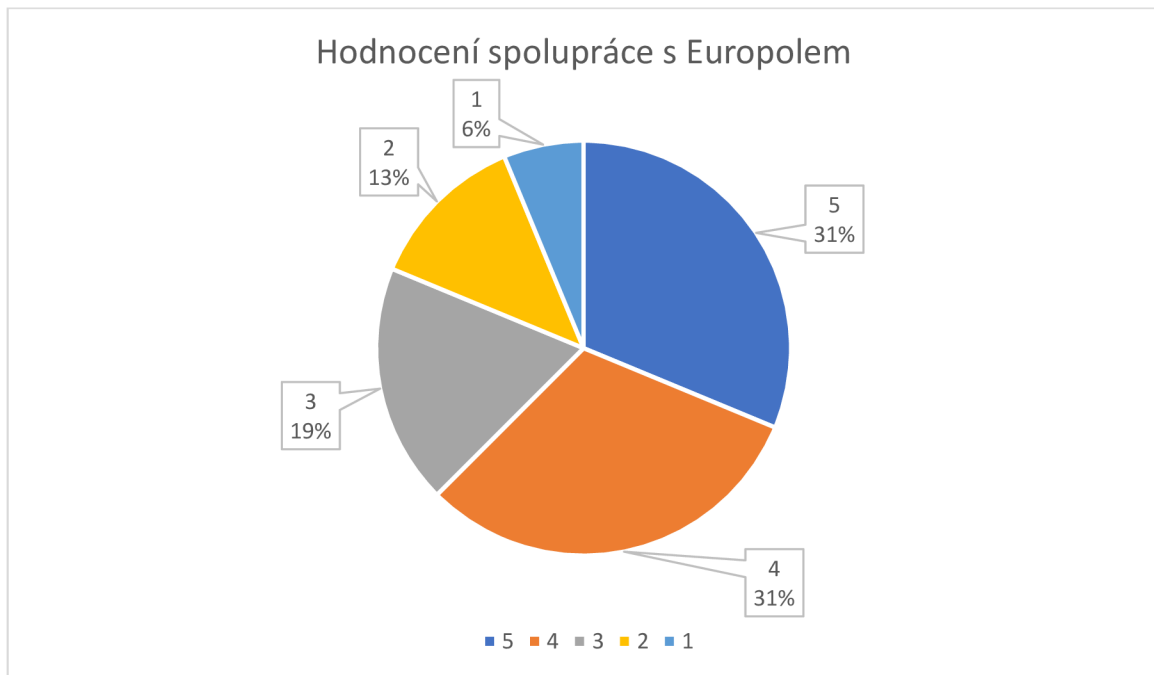

Graf č. 9

Na dotaz „Jak často využíváte spolupráci s Europolem?“ respondenti mohli vybrat ze tří odpovědí - „Velmi často“, „Příležitostně“, „Výjimečně“.

69 % respondentů zvolilo odpověď, že spolupráci využívají „Výjimečně (např. minimálně 1x za 6 měsíců)“. 6 % respondentů zvolilo odpověď, že spolupráci využívají „Příležitostně (např. minimálně 1x za měsíc)“ 25 % respondentů zvolilo odpověď, že spolupráci využívají „Velmi často (např. minimálně 1x za týden)“.

Přehled hodnocení spolupráce s Europolem

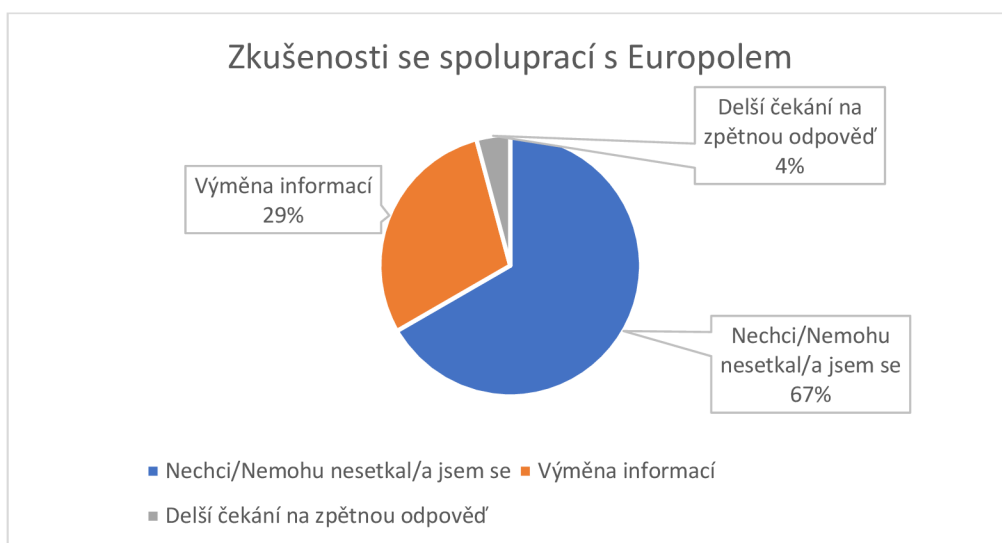

Graf č. 10

Na dotaz „Jak byste ohodnotili spolupráci s Europolem? (5 = nejvíce kladné hodnocení, 1 = nejvíce záporné hodnocení)“ respondenti měli možnost zvolit pouze jednu odpověď na škále od 1 do 5.

31 % respondentů vybralo odpověď „5“, což znamená nejvíce kladné hodnocení. 31 % respondentů vybralo odpověď „4“, což znamená spíše kladné hodnocení. 19 % respondentů vybralo odpověď „3“, což znamená neutrální odpověď. 13 % respondentů vybralo odpověď „2“, což znamená spíše záporné hodnocení. 6 % respondentů vybralo odpověď „1“, což znamená nejvíce záporné hodnocení.

Přiblížení práce s Europolem

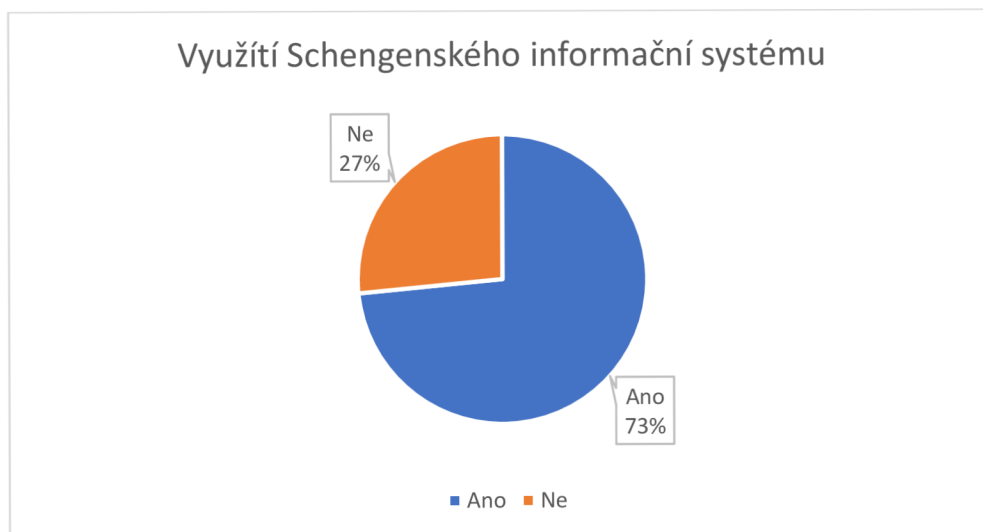
Graf č. 11

Na dotaz „Můžete spolupráci s Europolem, jakkoliv přiblížit? (zkušenost, nebo čeho se spolupráce nejčastěji týká?)“ respondenti odpovídali formou otevřené odpovědi, pokud se vyjádřit nechtěli stačilo napsat „Nechci/Nemohu, nesetkal/a jsem se“.

67 % respondentů zvolilo odpověď „Nechci/Nemohu, nesetkal/a jsem se“. 29 % respondentů odpovědělo „Výměna informací“. 4 % respondentů odpovědělo „Delší čekání na zpětnou odpověď“.

3.6 Využití Schengenského informačního systému

Přehled využití Schengenského informačního systému

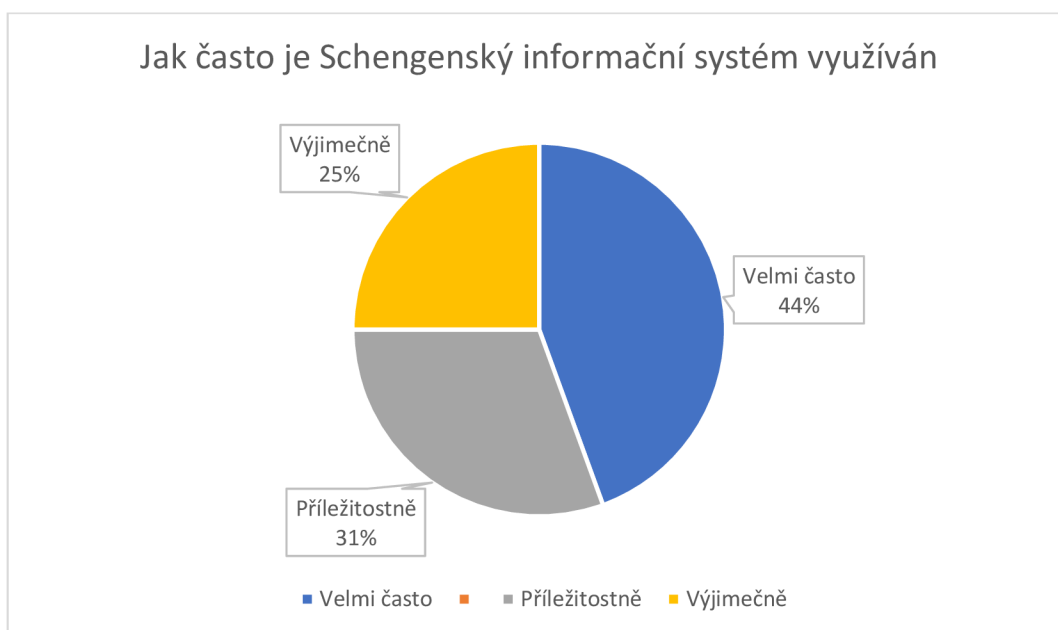

Graf č. 12

Na dotaz „Využíváte Schengenský informační systém?“ respondenti měli na výběr pouze dvě odpovědi tedy odpověď „Ano“ a odpověď „Ne“.

73 % respondentů zvolilo odpověď „Ano“, tedy že využívají Schengenský informační systém.
27 % respondentů zvolilo odpověď „Ne“, tedy nevyužívají Schengenský informační systém.

Přehled, jak často je Schengenský informační systém využíván

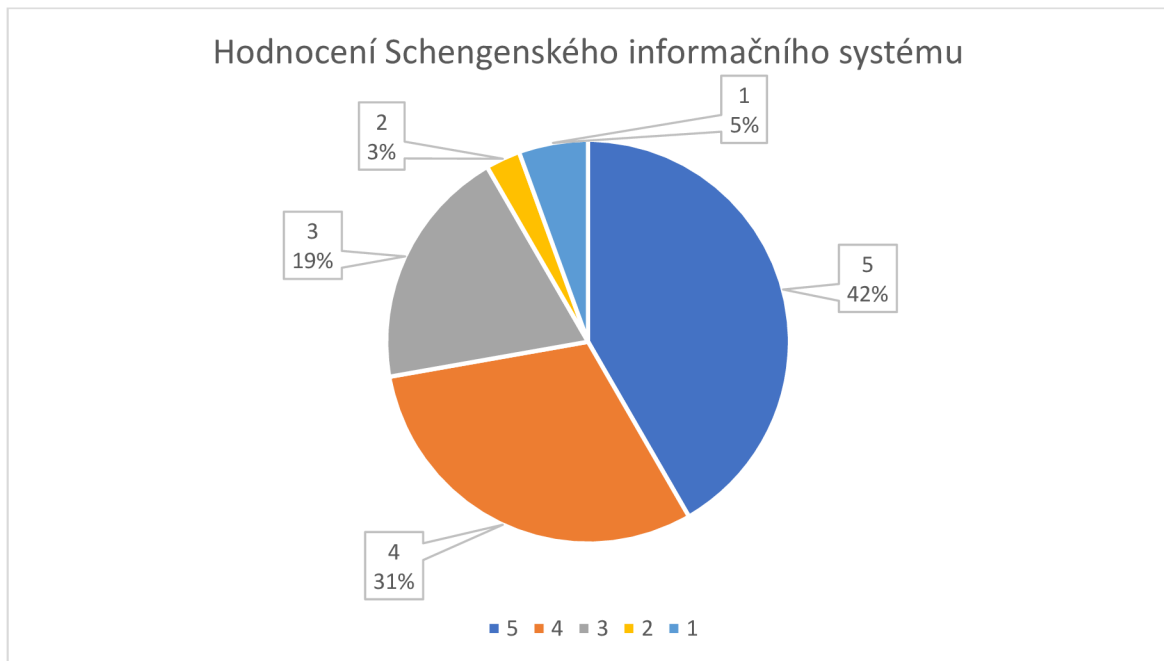

Graf č. 13

Na dotaz „Jak často využíváte Schengenský informační systém?“ respondenti měli na výběr ze tří odpovědí - „Velmi často“, „Příležitostně“, „Výjimečně“.

25 % respondentů odpovědělo, že spolupráci využívají „Výjimečně (např. minimálně 1x za 6 měsíců)“. 31 % respondentů odpovědělo, že spolupráci využívají „Příležitostně (např. minimálně 1x za měsíc)“. 44 % respondentů odpovědělo, že spolupráci využívají „Velmi často (např. minimálně 1x za týden)“.

Přehled hodnocení Schengenského informačního systému

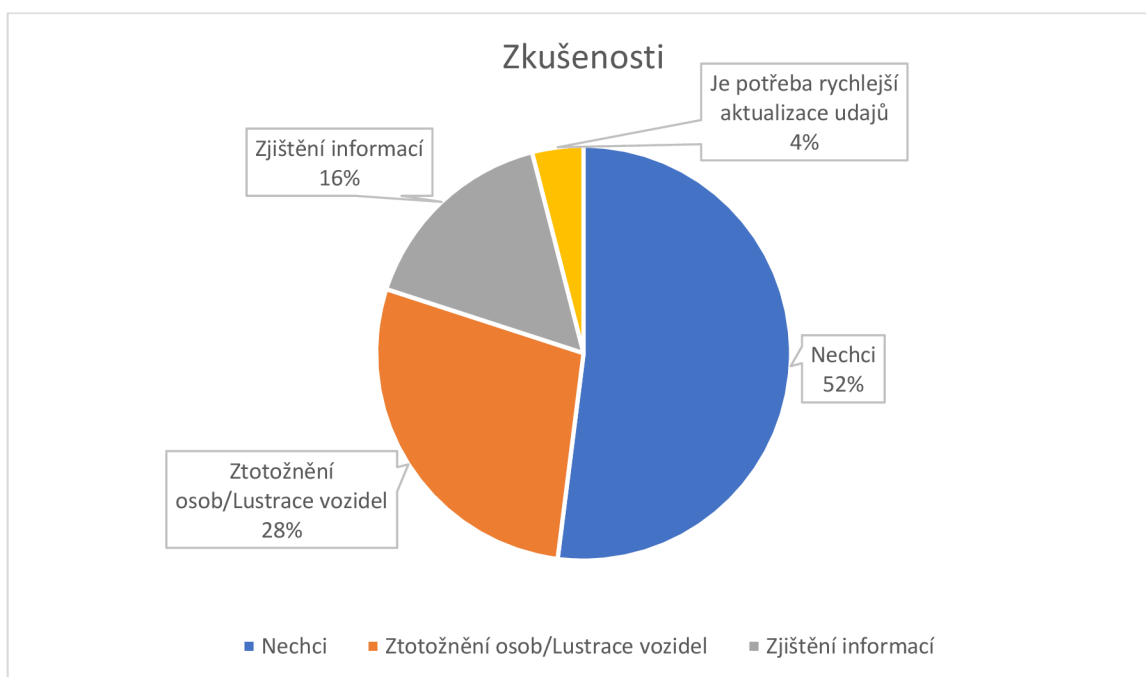

Graf č. 14

Na dotaz „Jak byste ohodnotil/a Schengenský informační systém?“ (5 = nejvíce kladné hodnocení, 1 = nejvíce záporné hodnocení) respondenti měli možnost zvolit pouze jednu odpověď na škále od 1 do 5.

42 % respondentů vybralo odpověď „5“, což znamená nejvíce kladné hodnocení. 31 % respondentů vybralo odpověď „4“, což znamená spíše kladné hodnocení. 19 % respondentů vybralo odpověď „3“, což znamená neutrální odpověď. 3 % respondentů vybralo odpověď „2“, což znamená spíše záporné hodnocení. 5 % respondentů vybralo odpověď „1“, což znamená nejvíce záporné hodnocení.

Přiblížení využívání Schengenského informačního systému

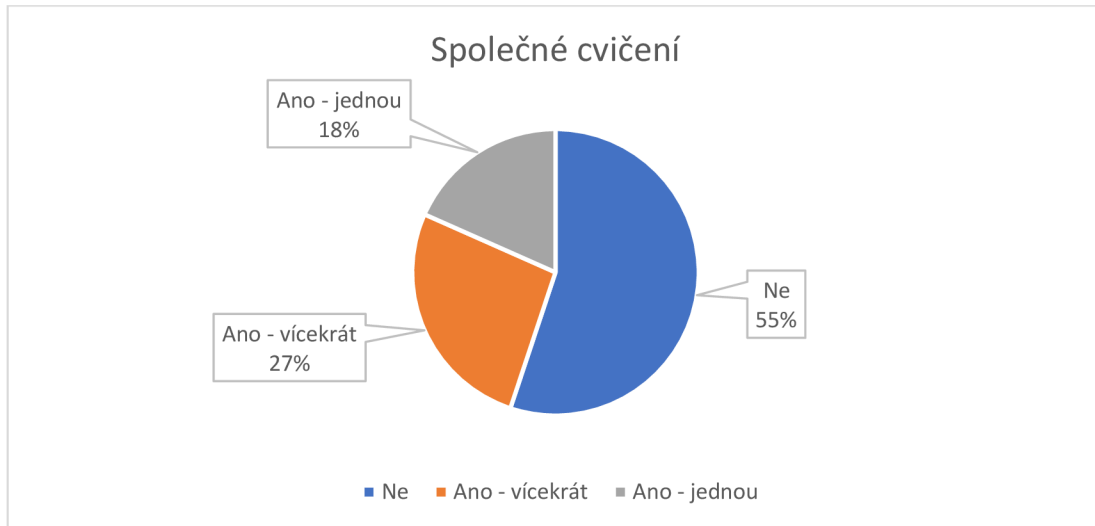
Graf č. 15

Na dotaz „Můžete využití Schengenský informační systém přiblížit? (zkušenost, nebo čeho se spolupráce nejčastěji týká?)“ respondenti odpovídali formou otevřené odpovědi, pokud se vyjádřit nechtěli stačilo napsat „Nechci/Nemohu, nesetkal/a jsem se“.

52 % respondentů zvolilo odpověď „Nechci/Nemohu, nesetkal/a jsem se“. 28 % respondentů odpovědělo „Ztotožnění osob/lustrace vozidel“. 16 % respondentů odpovědělo „Zjištění/výměna informací“. 4 % respondentů odpovědělo „Je potřeba rychlejší aktualizace údajů“.

3.7 Cvičení se zahraničními policejními složkami

Přehled společných cvičení se zahraničními policejními složkami

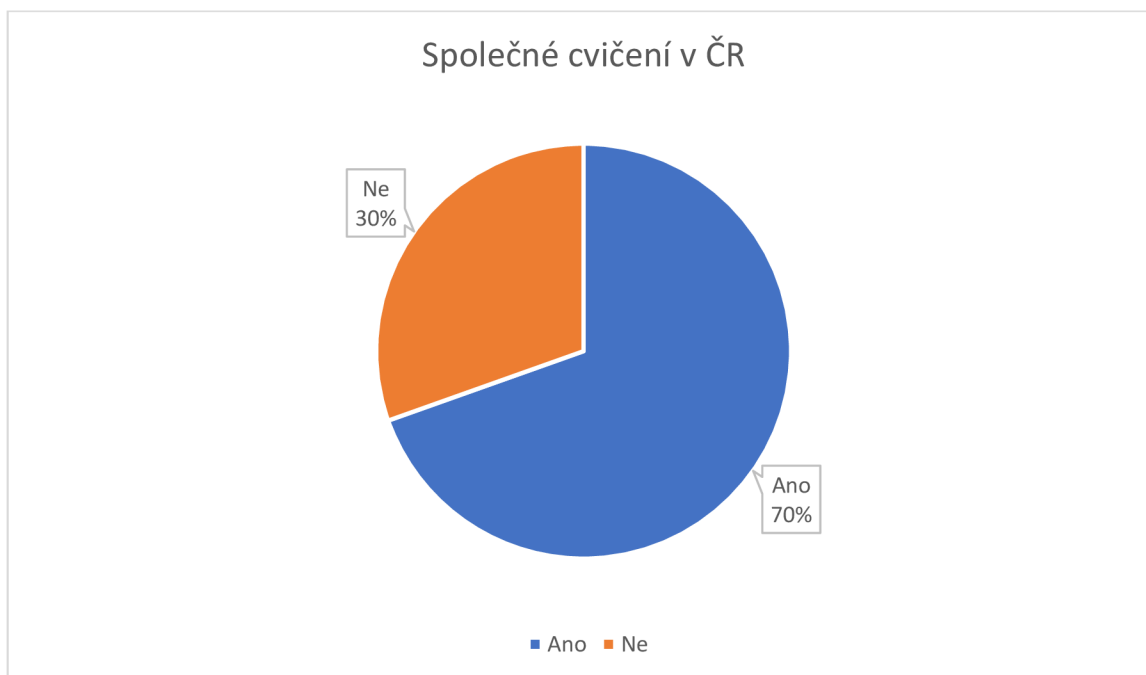

Graf č. 16

Na dotaz „Účastnil/a jste se někdy společného cvičení s policejními složkami ze zahraničí?“ respondenti měli na výběr ze tří odpovědí, tedy „Ne“, „Ano – vícekrát“, „Ano – jednou“.

55 % respondentů zvolilo odpověď „Ne“, tedy že se společného cvičení se zahraničními policejními složkami neúčastnil. 27 % respondentů zvolilo odpověď „Ano – vícekrát“, tedy, že se společného cvičení se zahraničními policejními složkami účastnil více než jednou. 18 % respondentů zvolilo odpověď „Ano – jednou“, tedy, že se společného cvičení se zahraničními policejními složkami účastnilo pouze jednou.

Přehled, zda cvičení probíhalo v ČR, nebo v zahraničí

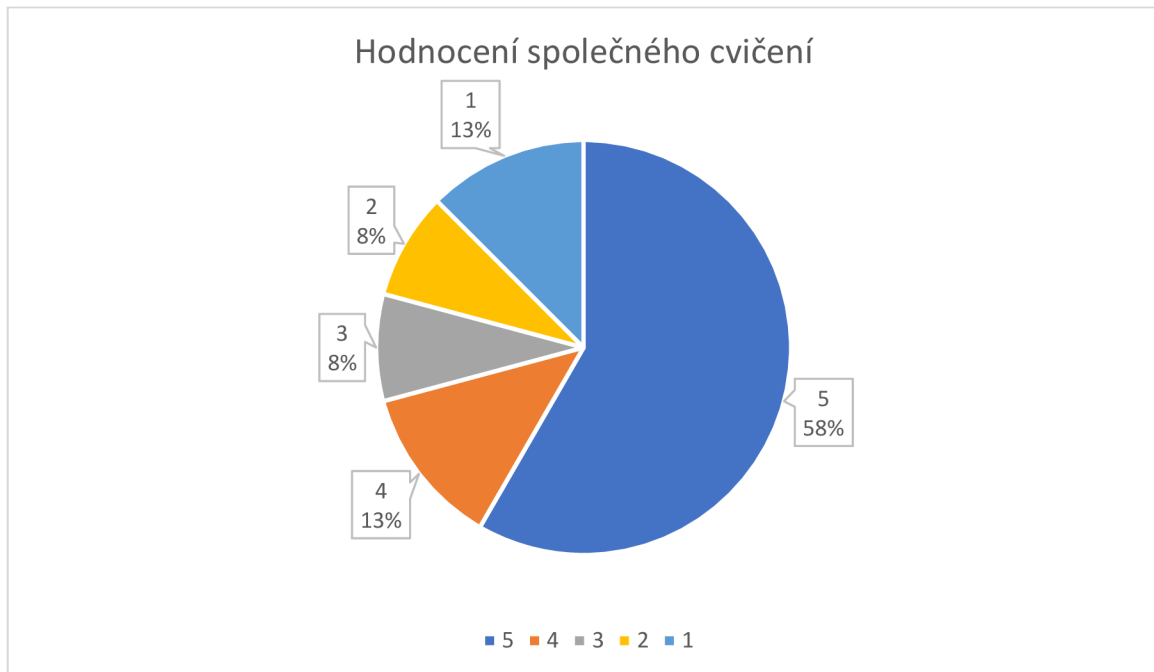

Graf č. 17

Na dotaz „Probíhalo cvičení, kterého jste si zúčastnil/a v ČR?“ respondenti měli na výběr dvě odpovědi, tedy odpověď „Ano“ a odpověď „Ne“.

70 % respondentů zvolilo odpověď „Ano“, tedy, že se zúčastnili cvičení a toto cvičení probíhalo v ČR. 30 % respondentů zvolilo odpověď „Ne“, tedy, že se zúčastnili cvičení a toto cvičení neprobíhalo v ČR.

Přehled hodnocení společného cvičení se zahraničními policejními složkami

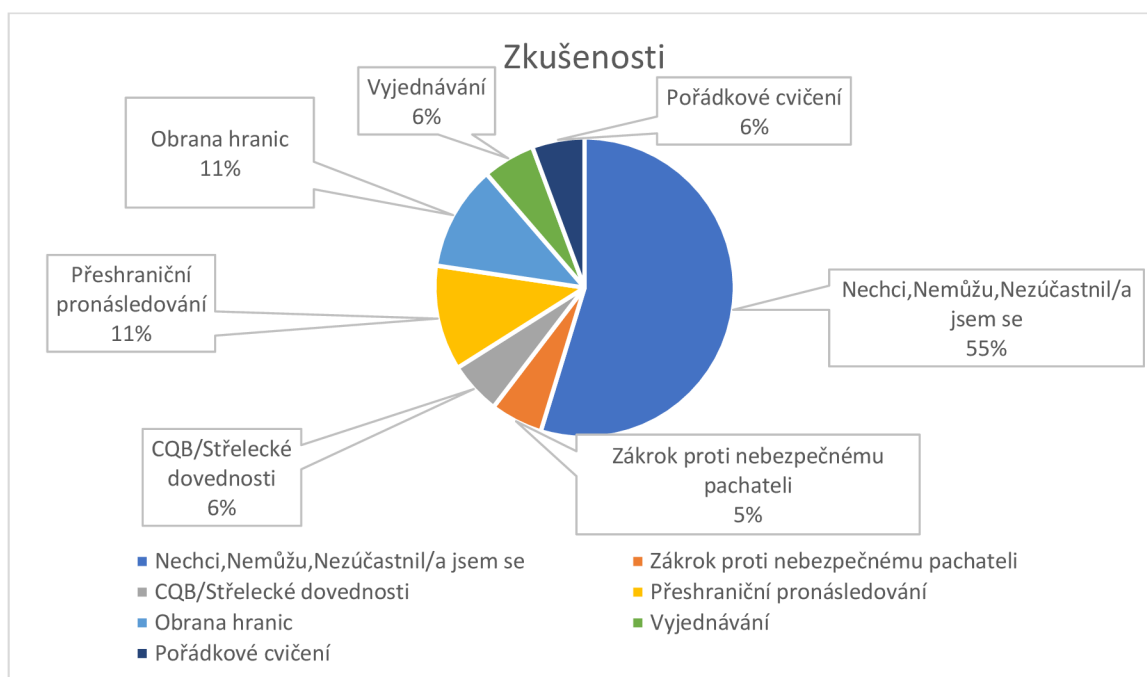

Graf č. 18

Na dotaz „Můžete společné cvičení ohodnotit?“ (5 = nejvíce kladné hodnocení, 1 = nejvíce záporné hodnocení) respondenti měli možnost zvolit pouze jednu odpověď na škále od 1 do 5.

58 % respondentů vybralo odpověď „5“, což znamená nejvíce kladné hodnocení. 13 % respondentů vybralo odpověď „4“, což znamená spíše kladné hodnocení. 8 % respondentů vybralo odpověď „3“, což znamená neutrální odpověď. 8 % respondentů vybralo odpověď „2“, což znamená spíše záporné hodnocení. 13 % respondentů vybralo odpověď „1“, což znamená nejvíce záporné hodnocení.

Přehled, čeho se cvičení týkalo

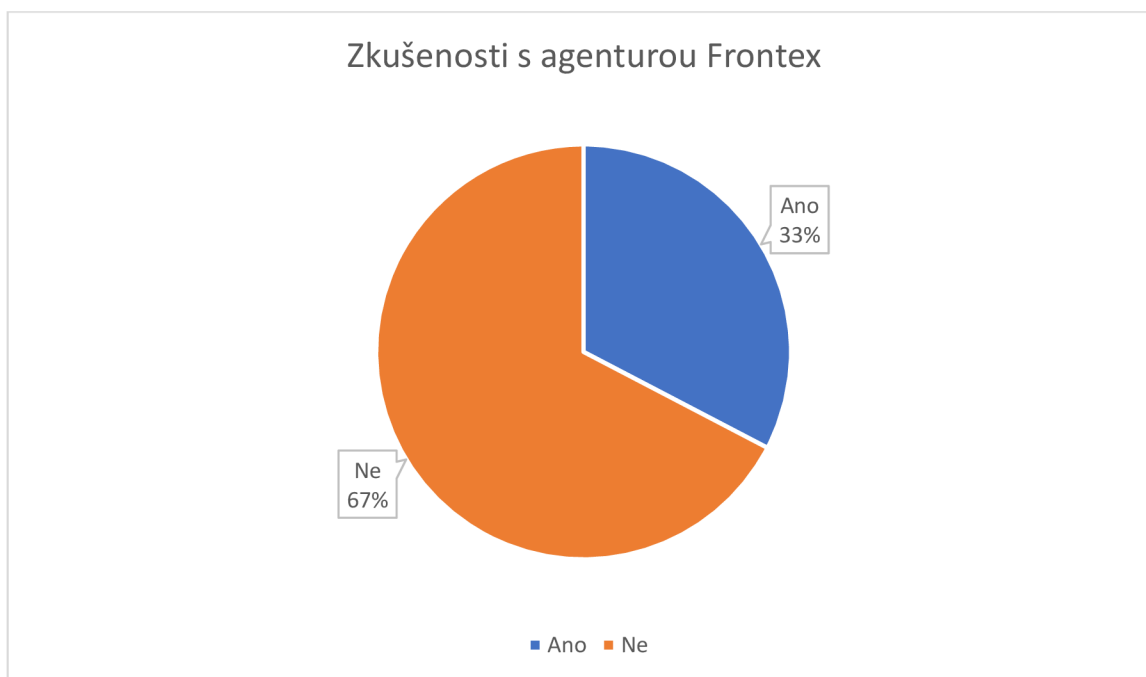
Graf č. 19

Na dotaz „Můžete popsat, čeho se cvičení týkalo?“ respondenti odpovídali formou otevřené odpovědi, pokud se vyjádřit nechtěli stačilo napsat „Nechci/Nemohu/Nesetkal/a jsem se“.

55 % respondentů odpovědělo „Nechci/Nemohu/Nesetkal/a jsem se“, tedy že se buď nezúčastnili, nebo o tom nemohou/nechtějí veřejně mluvit. 11 % respondentů odpovědělo „Přeshraniční pronásledování“, tedy že se jednalo o přeshraniční pronásledování vozidel. 11 % respondentů odpovědělo „Obrana hranic“, často respondenti odpověď doplnili, že se jednalo o hranice členských států EU. 6 % respondentů odpovědělo „CQB/Střelecké dovednosti“, tedy nácvik boje na krátkou vzdálenost v uzavřených prostorech. 6 % respondentů odpovědělo „Vyjednávání“. 6 % respondentů odpovědělo „Pořádkové cvičení“, kterého se účastnilo přes 8 dalších členských států EU. 5 % respondentů odpovědělo „Zákrok proti nebezpečnému pachateli“.

3.8 Agentura Frontex

Zkušenosti s agenturou Frontex

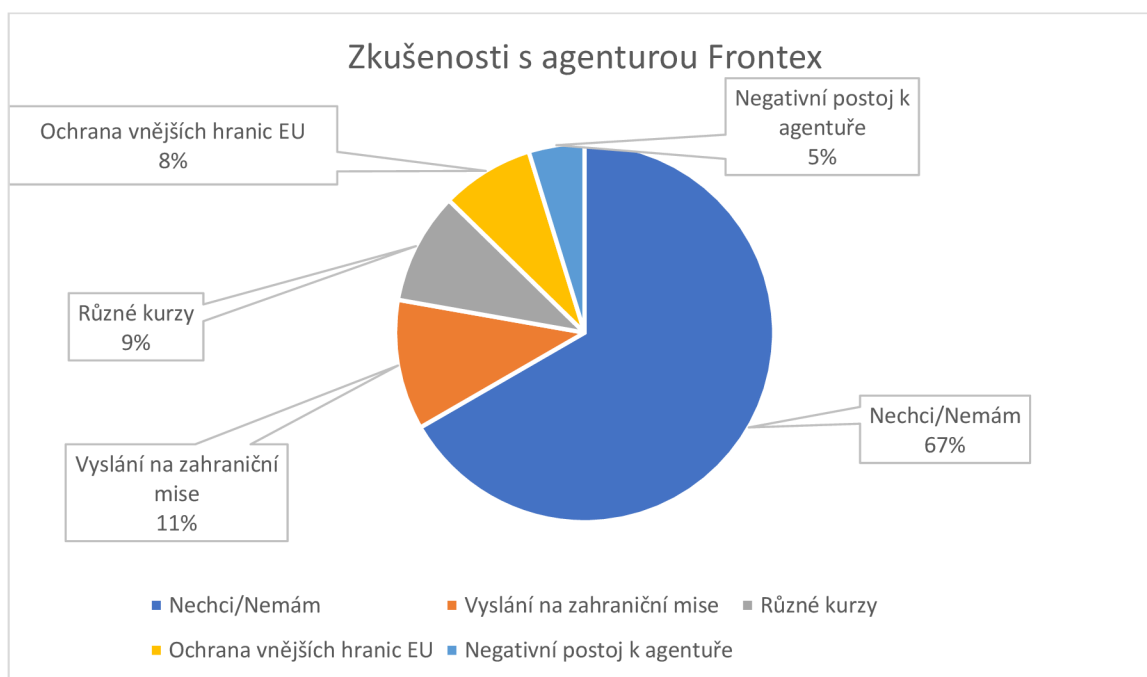
Graf č. 20

Na dotaz „Máte zkušenosti s agenturou Frontex?“ měli respondenti na výběr pouze dvě odpovědi, tedy odpověď „Ano“ a odpověď „Ne“.

33 % respondentů odpovědělo na dotaz „Ano“, tedy že mají zkušenosti s agenturou Frontex.

67 % respondentů odpovědělo na dotaz „Ne“, tedy nemají zkušenosti s agenturou Frontex.

Přiblížení zkušeností s agenturou Frontex.

Graf č. 21

Na dotaz „Můžete zkušenosti s agenturou Frontex popsat?“ respondenti odpovídali formou otevřené odpovědi, pokud se vyjádřit nechtěli, nebo nemají zkušenosti s agenturou Frontex stačilo napsat „Nemám/Nechci“

67 % respondentů odpovědělo „Nechci/Nemám“, tedy že buď odpovědět nechtějí, nebo s agenturou Frontex žádné zkušenosti nemají. 11 % respondentů odpovědělo „Vyslání na zahraniční mise“, dále někteří respondenti uvedli, že se opakovaně účastnili zahraničních misí. 9 % respondentů odpovědělo „Různé kurzy“, tedy že se účastnili kurzů pod agenturou Frontex. 8 % respondentů odpovědělo „Ochrana vnějších hranic EU“, tedy že byli vysláni na zahraniční misi bránit hranice členských států EU. 5 % respondentů odpovědělo „Negativní postoj k agentuře“.

3.9 Zahraniční služba

Návštěva zahraničí v rámci služby u PČR

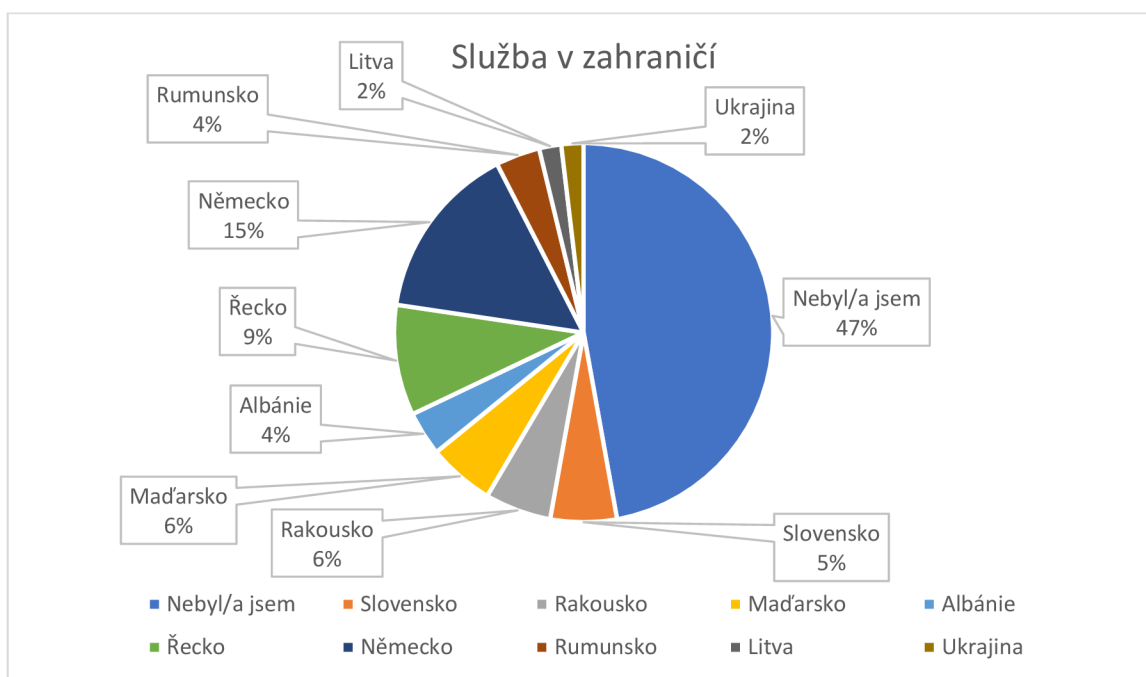
Graf č. 22

Na dotaz „Byl/a jste v rámci služby u PČR v zahraničí?“ měli respondenti na výběr pouze dvě možnosti odpovědí, tedy „Ano“ a „Ne“.

47 % respondentů zvolilo odpověď „Ne“, tedy že v rámci služby u PČR v zahraničí nebyli.

53 % respondentů zvolilo odpověď „Ano“, tedy že v rámci služby u PČR v zahraničí byli.

Návštěva v zahraničí v rámci služby u PČR

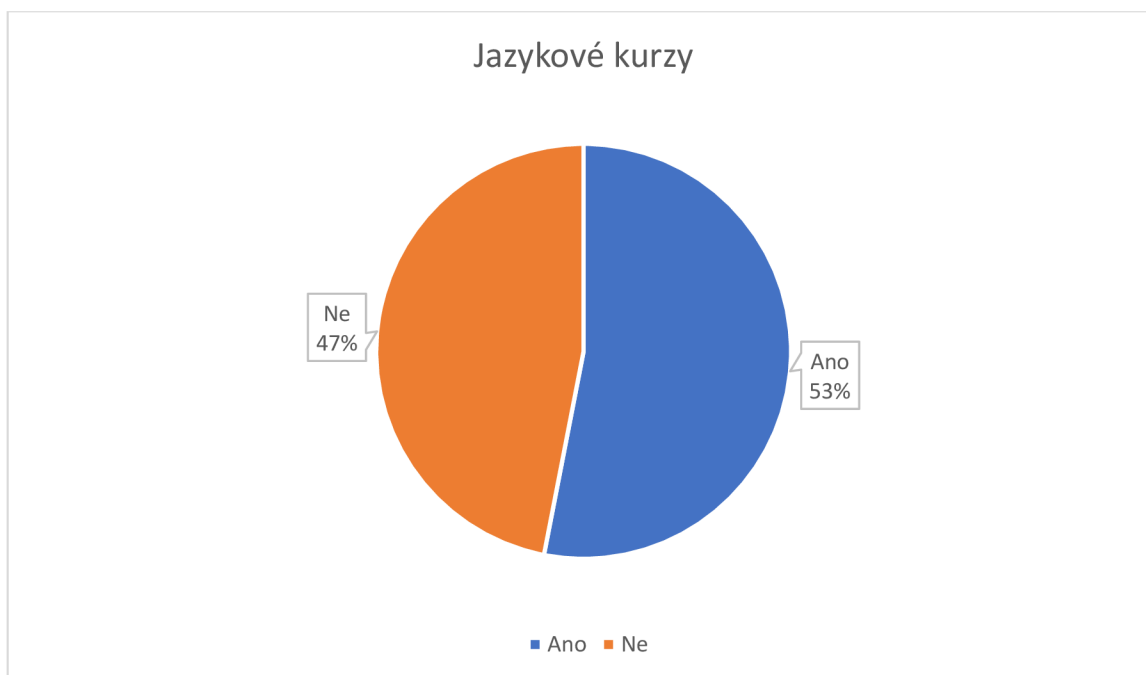

Graf č. 23

Na dotaz „Můžete službu v zahraničí popsat? (kde jste byl? váš názor a zkušenost?“ respondenti odpovídali formou otevřené odpovědi, pokud nebyli napsali „Nebyl/a jsem“.

47 % respondentů napsalo odpověď „Nebyl/a jsem“. 15 % respondentů napsalo odpověď „Německo“. 9 % respondentů napsalo odpověď „Řecko“. 6 % respondentů napsalo odpověď „Maďarsko“. 6 % respondentů napsalo odpověď „Rakousko“. 5 % respondentů napsalo odpověď „Slovensko“. 4 % respondentů napsalo odpověď „Rumunsko“. 2 % respondentů napsalo odpověď „Litva“. 2 % respondentů napsalo odpověď „Ukrajina“.

3.10 Jazykové kurzy

Graf č. 24

Na dotaz „Měl/a jste možnost jazykového kurzu v rámci služby u PČR?“ měli respondenti na výběr pouze dvě možnosti odpovědí, tedy „Ano“ a „Ne“.

53 % respondentů zvolilo odpověď „Ano“, tedy, že měli možnost jazykového kurzu v rámci služby PČR. 47 % respondentů zvolilo odpověď „Ne“, tedy, že neměli možnost jazykového kurzu v rámci služby u PČR.

4 Výsledky

Kapitola 3.2 - Obecné dotazy

Zde byli respondenti dotázáni na pohlaví a útvar, kde pracují. V prvním dotazu týkajícího se pohlaví je výsledkem větší zastoupení mužského pohlaví, tedy 74 %, oproti ženskému pohlaví, tedy 26 % (viz graf č. 1). Dále u útvaru, kde respondenti pracují převažuje s 32 % OOP – tedy obvodní oddělení policie, poté s 23 % SKPV – Služba kriminální policie a vyšetřování (viz graf č. 2)

Kapitola 3.3 - Spolupráce se sousedními státy

V této kapitole byli respondenti dotázáni, zda spolupracují se sousedními státy, jak často, jak by tuto spolupráci ohodnotili a čeho se spolupráce nejčastěji týká.

V prvním dotazu, tedy zda spolupracují se sousedními státy, odpovědělo 78 % respondentů, že „Ano“ a 22 % respondentů že „Ne“ (viz graf č. 3). Tento výsledek lze hodnotit velice kladně, protože respondenti, jak je patrné z grafu č. 1 jsou z různých oddělení policie, tudíž z odpovědi lze vyvodit, že většina oddělení se do spolupráci se sousedními státy zapojuje.

V druhém dotazu respondenti odpovídali na otázku, jak často se setkají s takovou spoluprací. 43 % respondentů zvolilo odpověď „Výjimečně“. 35 % respondentů zvolilo odpověď „Příležitostně“. 22 % respondentů zvolilo odpověď „Velmi často“. (viz graf č. 4). Tento výsledek lze hodnotit neutrálně, protože je překvapující. V očekávání bylo, že odpověď „Velmi často“ zvolí více respondentů a naopak odpověď „Výjimečně“ méně. Nicméně z výsledků lze vyčíst, že pravidelná spolupráce probíhá, protože odpovědi „Příležitostně“ a „Velmi často“ dohromady pokrývají přes 50 %.

Ve třetím dotazu byli respondenti dotázáni, jak by tuto spolupráci ohodnotili. Respondenti měli a výběr ze pěti odpovědí na stupnici 1-5. 26 % respondentů zvolilo odpověď „5“ tedy, že spolupráci se sousedními státy považují za nejvíce kladnou. 45 % respondentů zvolilo odpověď „4“, tedy, že spolupráci se sousedními státy považují spíše za kladnou (viz graf č. 5). Z těchto dat lze soudit, že spolupráce probíhá bezproblémově a obě strany si vychází nadmíru vstříc.

Ve čtvrtém dotazu byli respondenti dotázáni na přiblížení spolupráce se sousedními státy. Zde respondenti odpovídali formou otevřené textové odpovědi. V tomto dotazu převládala odpověď „Nechci odpovídat/Nemohu odpovědět/Nesetkal/a jsem se“, kterou napsalo 39 % respondentů,

odpověď „Výměnu informací“ napsalo 27 % respondentů a odpověď „Ztotožnění osob/Lustrace vozidel“ napsalo 16 % respondentů. Dále respondenti zmiňovali odpověď „Smíšené hlídky“, „Přeshraniční pronásledování“, a „Ochrana osob v zahraničí (viz graf č. 6). Negativum je, že se do textové formy odpovědi nezapojilo více respondentů, ale z výsledků je jasné že nejvíce respondentů využívá spolupráci se sousedními státy hlavně k výměně informací a ztotožnění osob či lustraci vozidel. Obdobný výsledek byl v očekávání, protože výměna informací je nesmírně důležitá.

V pátém dotazu z této kapitoly, byli respondenti dotázáni, s jakými sousedními státy nejčastěji spolupracují. Na tento dotaz nejvíce převažovala odpověď „Slovenská Republika“, tuto odpověď zvolilo 31 % respondentů. „Německo“ jako svou odpověď zvolilo 21 % respondentů (viz graf č. 7). Zde byl podobný výsledek v očekávání, u Slovenské Republiky to bude pravděpodobně kvůli minimální jazykové bariéře. Na druhém místě skončilo Německo pravděpodobně, kvůli nejdelší Česko-německé státní hranici.

Celkově kapitolu spolupráce se sousedními státy lze hodnotit velmi pozitivně. Z odpovědí respondentů je vidět, že Policie České republiky aktivně spolupracuje se sousedními státy na většině útvarů policie. Jako další velké pozitivum na této spolupráci lze vidět, že mezinárodní policejní spolupráce neprobíhá pouze formou výměny dat a informací, což je tedy základ dobré spolupráce, ale také nasazením přímo v terénu smíšenými hlídkami nebo spoluprací při přeshraničním pronásledováním.

Kapitola 3.4 - Spolupráce s Evropelem

V této kapitole byli respondenti dotázáni, zda spolupracují s Evropelem, jak tuto spolupráci hodnotí, jak často s Evropelem spolupracují a na zkušenosti z této spolupráce.

První dotaz byl, zda respondenti využívají spolupráci s Evropelem. 67 % respondentů zvolilo odpověď „Ne“ a 33 % respondentů „Ano“ (viz graf č. 8). Podobný výsledek byl v očekávání, jelikož respondenti jsou z mnoha různých útvarů po celé České republice a spolupráce s Evropelem tedy není tak běžná, ale přece jen, lze říci, že více než čtvrt respondentů, mělo šanci se do takové spolupráce zapojit, což je pozitivní.

Druhý dotaz z této kapitoly byl, jak často je spolupráce s Evropelem využívána. 69 % z respondentů, zvolilo odpověď „Výjimečně (např. 1x za 6 měsíců“). Dále 25 % z respondentů, kteří spolupráci s Evropelem využívají, zvolilo odpověď „Velmi často (např. minimálně 1x za týden)“ (viz graf č. 9). Zde lze z výsledků soudit, že spolupráce s Evropelem vychází z útvaru,

na kterém policista slouží. Dále je zde vidět, z odpovědí respondentů, že se buď s touto spoluprací setkávají velmi často anebo výjimečně.

Třetí dotaz se týkal hodnocení spolupráce s Europolem. Respondenti měli a výběr z pěti odpovědí na stupnici 0-5. 31 % respondentů zvolilo odpověď „5“, což znamená, že hodnotí spolupráci s Europolem za nejvíce kladnou. 31 % respondentů zvolilo odpověď „4“, což znamená, že hodnotí spolupráci s Europolem za spíše kladnou (viz graf č. 10). 62 % respondentů hodnotí spolupráci s Europolem kladným způsobem, 19 % respondentů neutrálně a 19 % respondentů spíše záporně. Z těchto odpovědí lze soudit, že spolupráce s Europolem opravdu funguje, protože kladné odpovědi převažují.

Čtvrtý dotaz z této kapitoly se týká přiblížení spolupráce s Europolem. 29 % respondentů odpovědělo „Výměna informací“, tuto odpověď respondenti dále doplňovali, že se jedná o výměnu informací pro účely trestního řízení a dále informace ohledně pátrání po osobách. 4 % respondentů odpovědělo, že zpětná komunikace od Europolu trvá delší dobu, než by si představovali (viz graf č. 11). Z výsledků je patrné, že hlavní spolupráce s Europolem je založena na výměně informací, což je velice důležité a také je to základ pro správné fungování spolupráce.

Celkové hodnocení této kapitoly bude spíše neutrální, z důvodu, že Europol je jedinečná organizace a do spolupráce se zapojuje pouze určité policejní útvary či ředitelství. Ale z výsledků hodnocení respondentů, kteří se do spolupráce zapojují, lze vyvodit, že tato organizace funguje a spolupráce s ní je na vysoké úrovni.

Kapitola 3.5 Schengenský informační systém

V této kapitole respondenti odpovídali na dotazy, zda využívají Schengenský informační systém, jak často ho používají, jak ho můžou hodnotit a z jakého důvodu ho používají.

V prvním dotaz v této kapitole byli respondenti dotázáni, zda využívají Schengenský informační systém. 73 % respondentů zvolilo odpověď „Ano“. 27 % respondentů zvolilo odpověď „Ne“ (viz graf č. 12). Tento výsledek je kladný, protože policisté v systému můžou ověřit velké množství informací, týkajících se osob, vozidel a z dat je patrné, že respondenti systém využívají.

Druhý dotaz v této kapitole se týkal toho, jak často respondenti Schengenský informační systém používají. 44 % respondentů zvolilo odpověď „Velmi často“. 31 % respondentů zvolilo odpověď „Příležitostně“ (viz graf č. 13). Z těchto dat je patrné, že Schengenský informační

system je respondenty běžně a často využíván, a tedy že bude fungovat správně, což je naprosto kladný výsledek.

Třetí dotaz v této kapitole se týkal hodnocení Schengenského informačního systému. 42 % Respondentů zvolilo odpověď „5“, tedy nejvíce kladné hodnocení. 31 % respondentů zvolilo odpověď „4“, tedy spíše kladné hodnocení (viz graf č. 14). Z výsledků je patrné, že respondenti, kteří Schengenský informační systém používají ho hodnotí velmi kladně, protože kladné odpovědi silně převažují.

Čtvrtý dotaz z této kapitoly se týkal přiblížení používání Schengenského informačního systému. 52 % respondentů zvolilo odpověď „Nechci odpovídat“. 28 % respondentů odpovědělo „Lustrace vozidel/Ztotožnění osob a případné informace k osobám“. 16 % respondentů odpovědělo „Zjištění různých informací“ (viz graf č. 15). Zde je negativní, že se více respondentů k Schengenskému informačnímu systému nerozepsalo, ale z odpovědi je patrné, že systém slouží ke zjištění informací o vozidlech a osobách. Dále respondenti své odpovědi často doplnili hodnocením, že systém funguje v pořádku a jsou se systémem spokojeni.

Hodnocení této kapitoly je velice pozitivní, z odpovědí respondentů je patrné, že Schengenský informační systém je respondenty často používán, že vše funguje v pořádku a také je respondenty velmi kladně hodnocen.

Kapitola 3.6 Cvičení se zahraničními policejními složkami

V této kapitole respondenti odpovídali na dotazy, zda se účastnili společného cvičení, zda toto cvičení probíhalo v České republice, nebo v zahraničí, jak by toto cvičení hodnotili a čeho se cvičení týkalo.

První dotaz byl, zda se respondenti účastnili cvičení se zahraničními policejními složkami a případně zda to bylo vícekrát než jednou. 27 % respondentů zvolilo odpověď „Ano – vícekrát“, tedy že se zúčastnil více cvičení. 18 % respondentů zvolilo odpověď „Ano – jednou“, tedy že se cvičení účastnil pouze jednou. Zbytek respondentů se nezúčastnil žádného cvičení (viz graf č. 16). Velmi pozitivně překvapující výsledek, a to kvůli tomu, že skoro polovina respondentů se zúčastnila jakéhokoliv cvičení se zahraničními policejními složkami.

Druhý dotaz se týkal toho, zda cvičení se zahraničními policejními složkami probíhalo v České republice, nebo v zahraničí. 70 % respondentů zvolilo odpověď „Ano“, tedy že společné cvičení se zahraničními policejními složkami probíhalo na území České republiky. 30 % respondentů

zvolilo odpověď „Ne“, tedy že společné cvičení se zahraničními policejními složkami probíhalo v zahraničí (viz graf č. 17). Velmi pozitivně překvapivé výsledky, v očekávání spíše bylo, že více cvičení probíhá spíše v zahraničí, ale z odpovědí respondentů je vidět že Policie České republiky aktivně připravuje cvičení, kterých se účastní i policejní složky ze zahraničí, což je určitě veliký přínos pro příslušníky Policie České republiky.

Třetí dotaz z této kapitoly se týkal hodnocení společného cvičení se zahraničními policejními složkami. 58 % respondentů zvolilo odpověď „5“, tedy nejvíce kladné. 13 % respondentů zvolilo odpověď „4“, tedy spíše kladné (viz graf č. 18). Velmi příznivý výsledek, jelikož většina respondentů hodnotí tyto cvičení pozitivně, takže určitě mají smysl a policisté si z nich odnesou spoustu zkušeností.

Ve čtvrtém dotazu této kapitoly respondenti psali své zkušenosti ze cvičení, nebo čeho se cvičení týkalo. 55 % respondentů uvedlo „Nechci, Nemůžu, Nezúčastnil/a jsem se“. Zbytek respondentů uvádělo jako svou odpověď „Přeshraniční pronásledování“, „Vyjednávání“, „Zárok proti nebezpečnému pachateli atd. (viz graf č. 19). U tohoto dotazu často respondenti odpovídali, že nemohou o cvičení mluvit, ale že ho hodnotí velmi pozitivně, dále respondenti ve svých odpovědích uváděli, že podobné cvičení vychází opravdu z reálných situací a zkušenosti ze cvičení se jim velice hodí do výkonu služby.

Celkově cvičení se zahraničními policejními složkami lze hodnotit velmi pozitivně, protože na cvičení se policisté mohou setkat se situacemi, se kterými se ve výkonu služby nesetkali, tudíž už na tyto situace budou připraveni. Dále je velmi důležité, že Policie České republiky připravuje pro policisty tato cvičení a že se jich účastní i policisté ze zahraničí. Vzhledem k tomu, že většina respondentů tato cvičení hodnotila pozitivně určitě mají smysl a účastníci si ze cvičení mnohé odnesou.

Kapitola – 3.8 Agentura Frontex

V této kapitole respondenti odpovídali na dotazy ohledně agentury Frontex, dotazy se týkaly toho, zda respondenti mají zkušenost s touto organizací a zda mohou tuto zkušenost, jakkoliv přiblížit.

Na první dotaz, zda respondenti mají zkušenosti s agenturou Frontex 67 % respondentů zvolilo odpověď „Ne“ a 33 % respondentů zvolilo odpověď „Ano“ (viz graf č. 20). Zde se opět setkáváme s velmi jedinečnou agenturou a spolupráce s ní není tak častá u každého policisty, proto větší množství respondentů zvolilo odpověď, že s agenturou nemají žádné zkušenosti.

Ve druhém dotazu respondenti měli napsat jejich zkušenosti s touto agenturou. 67 % respondentů napsalo, že zkušenosti s agenturou Frontex nemají, nebo je nechtějí napsat. 11 % respondentů napsalo, že byli vysláni na zahraniční mise pod agenturou Frontex. 9 % respondentů napsalo, že se pod agenturou Frontex účastnili různých kurzů. 5 % respondentů napsalo, že mají k agentuře Frontex negativní postoj (viz graf č. 21).

Tuto lze hodnotit neutrálně, jelikož zkušenosti s agenturou Frontex měla menší část respondentů. Dále se v odpovědích objevovali i negativní zkušenosti s touto organizací. Podle respondentů, kteří byli vysláni na zahraniční mise je to prý „Špatně organizovaná skupina“ a „Funkčnost agentury je nulová“. Na druhou stranu další respondenti, kteří byli také vysláni na zahraniční mise v odpovědích zmiňovali, že jejich zkušenost byla naprosto v pořádku.

Kapitola – 3.9 Služba v zahraničí v rámci služby u Policie České republiky

V této kapitole byli respondenti dotázáni, zda v rámci služby u Policie České republiky byli v zahraničí a kde případně byli.

Na první dotaz, zda respondent byl v rámci služby u Policie České republiky v zahraničí zvolilo 53 % respondentů odpověď „Ano“ a 47 % respondentů odpověď „Ne“ (viz graf č. 22). Velmi překvapivý výsledek, protože nebylo v očekávání, že něco málo přes polovinu respondentů bylo v zahraničí v rámci služby u Policie České republiky. Znamená to tedy, že Policie České republiky se snaží aktivně zapojovat do mezinárodní spolupráce, což je velmi pozitivní zpráva.

Druhý dotaz byl, kde respondenti v rámci služby u Policie České republiky v zahraničí byli. 15 % respondentů napsalo jako svou odpověď „Německo“. 9 % respondentů napsalo jako svou odpověď „Řecko“. 6 % respondentů napsalo jako svou odpověď „Rakousko“ a „Maďarsko“ (viz graf č. 23).

Tuto kapitolu hodnotím velice pozitivně, protože pro policisty vyslané v rámci služby u Policie České republiky do zahraničí je to obrovská a zajisté i příjemná zkušenost.

Kapitola - 3.10 Jazykové kurzy

V této kapitole byli respondenti dotázáni pouze na jedinou otázku, a to, zda měli možnost jazykového kurzu v rámci služby u Policie České republiky. 53 % respondentů zvolilo odpověď „Ano“. 47 % respondentů zvolilo odpověď „Ne“. Takový výsledek nebyl v očekávání, tedy že něco málo přes polovinu respondentů zvolí odpověď ano a respondenti měli tak možnost

jazykového kurzu v rámci služby. Tento výsledek je veliké pozitivum, protože v dnešní době je nutnost umět cizí jazyk. Důležitost v jazykových kurzech je hlavně v tom, že člověk ten daný jazyk stále procvičuje a dále naučí se policejní terminologii.

4.1.1 Celkové hodnocení výsledků (diskuse)

Respondenti byli sice z různých útvarů i z různých krajů, ale spolupráce na mezinárodní úrovni se většina účastní. Dotazníkové šetření přineslo velké množství pozitivních výsledků např. velké množství respondentů často využívá Schengenský informační systém a jsou s ním, podle hodnocení spokojeni, další příklad pozitivního výsledku je, jak velké množství respondentů se zúčastnilo společného cvičení se zahraničními policejními složkami na území České republiky. To, že je Policie České republiky aktivní v přípravách těchto cvičení a zve na tyto cvičení i policisty ze zahraničí je velice dobré. Další příklad pozitivního výsledku je, jak velké množství respondentů mělo šanci zúčastnit se služby v zahraničí. Policisté si ze služby ze zahraničí zajisté přivezli velké množství zkušeností a musel to být rozhodně i příjemný zážitek. Poslední pozitivum, co stojí, za to zmínit je, že více než polovina respondentů měla možnost jazykové vzdělání nabízeného Policií České republiky. Negativní zkušenosti respondenti uvedli s agenturou Frontex, zde často zmiňovali, že je agentura špatně organizovaná a nefunguje velmi dobře. Jako další negativum respondenti uvedli s organizací Europol, tedy že komunikace s touto organizací trvá déle, než by si představovali.

Celkové hodnocení mezinárodní policejní spolupráce se sousedními státy České republiky je tedy velice kladné z důvodu, že převážná většina respondentů se do spolupráce zapojuje a hodnotí jí velice kladně a v otevřené otázce, která se týkala zkušeností ze spolupráce, žádný z respondentů neuvedl negativní zkušenost. Celkové hodnocení Schengenského informačního systému je obdobně kladné. Příslušníky Policie České republiky je tento systém hojně využíván a pozitivně hodnocen, jediný negativní aspekt z odpovědí respondentů byl, že by systém potřeboval rychlejší aktualizaci údajů.

5 Závěr

V teoretické části bakalářské práce je provedena analýza dostupných informací na téma mezinárodní policejní spolupráce, dále organizace a agentury, se kterými příslušníci Policie České republiky mají možnost spolupracovat, a i jak probíhá policejní spolupráce se sousedními státy České republiky. Z teoretické části bakalářské práce plyne, že spolupráce na mezinárodní úrovni funguje, je dostatek mezinárodních smluv a policie České republiky se aktivně zapojuje do spolupráce.

V praktické části bakalářské práci je proveden výzkum formou dotazníkového šetření a následné vyhodnocení tohoto výzkumu. Z výsledků výzkumu zaměřeného na mezinárodní policejní spolupráci v Evropské unii je zřejmé, že celková spolupráce je na velice kvalitní úrovni. V první kapitole výzkumu dotazovaní policisté potvrdili, že Policie České republiky aktivně spolupracuje se sousedními státy (Rakousko, Německo, Polsko, Slovensko) a že převážná většina policistů se do spolupráce zapojuje a hodnotí ji velice pozitivně. Dále policisté potvrdili, že primárně dochází k výměně informací, poté ke smíšeným hlídkám, společným vzdělávacím kurzům a společným cvičením. Ve druhé kapitole výzkumu policisté potvrdili, že spolupráce s Europolem není rozšířená na všech útvarech policie, ale policisté, kteří se do spolupráce zapojují jí hodnotí velice kladně. Ve třetí kapitole výzkumu policisté potvrdili, že Schengenský informační systém je aktivně využíván převážnou většinou dotazovaných policistů, jejich zkušenosti se Schengenským informačním systémem jsou velice kladné. Jediný návrh na zlepšení je rychlejší aktualizace dat a údajů v Schengenském informačním systému. Ve čtvrté kapitole výzkumu policisté potvrdili, že společné cvičení se zahraničními složkami probíhá, policisté se ho účastní a čerpají ze cvičení cenné zkušenosti do výkonu služby. V páté kapitole výzkumu policisté potvrdili, že s agenturou Frontex má zkušenosti menší množství policistů, ale policisté, kteří tuto zkušenost mají, byli vysláni na zahraniční mise, nebo se účastnili kurzů. V šesté kapitole výzkumu, policisté potvrdili, že až polovina policistů byla v minulosti v zahraničí v rámci služby u Policie České republiky, nejčastěji policisté vyrazili do Německa, Řecka, Maďarska. V sedmé kapitole výzkumu policisté potvrdili, že až polovina policistů měla možnost vzdělávacího jazykového kurzu, což je celkově dostačující množství, ale protože jazyková bariéra může být velkým problémem, při mezinárodní spolupráci, určitě lze navrhnout zlepšení ve formě více takových jazykových kurzů.

Z těchto všech výsledků lze mezinárodní policejní spolupráce Policie České republiky zhodnotit velice kladně. Převážná většina dotazovaných policistů je spokojená s mezinárodní policejní spoluprací a nemají se spoluprací negativní zkušenosti.

6 Seznam použité literatury:

Česko-německá deklarace, Praha, dne 21. ledna r. 1997.

Činčár, P. (2004). Příprava Policie České republiky na přistoupení k úmluvě o Europolu. Bulletin, Ročník X (číslo 2), 1-83. Dostupnost na www.policie.cz/soubor/bulletin-npc-2-04.aspx.

Evropská unie. SIS II: Pomáhá Vám volně se pohybovat, pomáhá vám žít v bezpečí. Lucemburk: EUR-OP, 2013. ISBN 978-92-79-28151-8.

FILÁK, Antonín a Martin BOHMAN. Policie evropských zemí a mezinárodní policejní spolupráce: (vybrané aspekty). Praha: Vydavatelství PA ČR, 2007. ISBN 978-80-7251-267-6. [cit. 22.01.2021].

Fučík Petr, Šípek Jaroslav, Schengenský informační systém – technický pohled, Europeum.

Grégr, V. Europol a Česká republika. Kriminalistický sborník, 2002.

GUILD, Elspeth and Florian GEYER. Security versus Justice? Police and Judicial Cooperation in the European Union. New York: Routledge, 2016. 352 s. ISBN 978-0-7546-7359-0. [cit. 22.01.2021].

Hradilová Jitka, Schengenský informační systém – vývoj a současný stav, Knihovna, 2006, ročník 17, číslo 2, s. 65-76, [cit. 22.01.2021].

Interreg, Rakousko – Česká republika, Projektový list pro zveřejnění informací na stánkách Programu, Zlepšení podmínek pro česko-rakouské policejní spolupráce.

IOM, „Příčiny a důsledky opakovaného obchodu s lidmi: Důkazy z databáze IOM pro obchod s lidmi“ (The Causes and Consequences of Re-trafficking: Evidence from the IOM Human Trafficking Database), 2010.

KOLEKTIV. Schengenské dohody. Praha: Ministerstvo zahraničních věcí České republiky v edičním oddělení Ústavu mezinárodních vztahů, 2001. ISBN 80-86345-17-3 [cit. 22.01.2021].

MAREK, K. ed. Smlouva o Evropské unii: Smlouva o založení Evropského společenství: Praha: Victoria Publishing, 1994. ISBN 80-85865-02-5.

Nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 ze dne 26. října 2004 o zřízení Evropské agentury pro řízení operativní spolupráce na vnějších hranicích členských států Evropské unie.

PIKNA, B. Mezinárodní terorismus a bezpečnost Evropské unie: (právní náhled). 1. vyd. Praha: Linde, 2006. ISBN 80-7201-615-6.

POLICIE ČESKÉ REPUBLIKY, 2017. Policie České republiky: Police of the Czech Republic. 2. vydání. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2017. ISBN 978-802-7006-649. [cit. 22.01.2021].

Policie České republiky: Police of the Czech Republic. 2. vydání. Praha: Policejní prezidium České republiky, 2017. ISBN isbn978-80-270-0664-9.

Projekt s názvem „Spolupráce bez hranic české a polské policie“, reg. č. CZ.11.4.120/0.0/0.0/16_012/0002450 je spolufinancován z prostředků Evropské unie v rámci Evropského fondu regionálního rozvoje prostřednictvím Euroregionu Nisa.

Projekt s názvem „Zvýšení bezpečnosti v polsko-českém pohraničí“, reg. č. CZ.11.4.120/0.0/0.0/16_012/0001737.

Rada EU, PROTIDROGOVÝ AKČNÍ PLÁN EU NA OBDOBÍ 2017–2020, 2017.

Rada EU, Strategie Evropské unie pro boj proti terorismu 2005.

Sdělení č. 20/2016 Sb. m. s.

Sdělení č. 26/2005 Sb. m. s., Sdělení Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou.

SDĚLENÍ KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU 2012), RADĚ, EVROPSKÉMU HOSPODÁŘSKÉMU A SOCIÁLNÍMU VÝBORU A VÝBORU REGIONŮ Strategie EU pro vymýcení obchodu s lidmi 2012–2016.

ŠTURMA, Pavel, Veronika BÍLKOVÁ a Jana NOVÁKOVÁ. Mezinárodní a evropské instrumenty proti terorismu a organizovanému zločinu. Praha: C. H. Beck, 2003. Právní instituty. ISBN 80-7179-305-1 [cit. 22.01.2021].

Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985, HLAVA IV, KAPITOLA 2, Článek 93.

URBANOVSÁ, JANA. 2018. „The Federal Republic of Germany in the Czech Foreign Policy“ In Czech Foreign Policy in 2017: Analysis, edited by Alica Kizeková et. al., 83–102. Praha: Institute of International Relations Prague.

WALKER, Neil. Europe's Area of Freedom, Security, and Justice. USA: Oxford University Press, 2004.

Zákon č. 273/2008 Sb. Zákon o Policii České republiky.

Zpráva Komise Evropskému parlamentu a Radě [online]. Evropská komise, 3. 12.2018. [cit. 22.01.2021].

6.1.1 Ostatní zdroje:

About Europol [online]. © 2018 Europol. Dostupné z: <https://www.europol.europa.eu/about-europol>.

Baumannová Tereza, 2021, ČT24 [vysíláno dne: 21. února 2021].

ČR, MINISTERSTVO VNITRA. Schengenský informační systém SIS II spuštěn [online]. 2015 Dostupné z: <http://www.mvcr.cz/clanek/schengenskyinformacni-system-sis-ii-spusten.aspx>.

Frontex.europa.eu: Frontex-origin [online]. Dostupné z: <http://frontex.europa.eu/aboutfrontex/origin/>.

Ivana Nguyenová, tisková mluvčí. Policejní prezidium ČR, 4. dubna 2017, Policejní zpravodajství 2017.

kpt. Bc. Petr Habenicht, tiskový mluvčí, Policejní prezidium ČR, 21. prosince 2016 Zpravodajství 2016 Spolupráce s agenturou FRONTEX.

kpt. Hana Rubášová, Zpravodajství Policie Dostupné: <https://www.policie.cz/clanek/policiste-se-spolecne-uci-nemecky-a-cesky.aspx>.

kpt. Ivana Nguyenová, POLICEJNÍ PREZIDIUM ČR.

kpt. Ivana Nguyenová, 2017 ZPRAVODAJSTVÍ POLICIE Dostupné: <https://www.policie.cz/clanek/fortress-2017.aspx>.

nporap. Petr Jaroš, 15. prosince 2021, ZPRAVODAJSTVÍ ZLÍNSKÉHO KRAJE, Policie České republiky – KŘP Zlínského kraje.

nporap. Petr Jaroš, 202, ZPRAVODAJSTVÍ POLICIE Dostupné: <https://www.policie.cz/clanek/uspesna-cesko-slovenska-spoluprace-na-useku-danove-kriminality.aspx>.

Oficiální text Ministerstva vnitra ČR) [citováno 26. února 2006]. Dostupný z <http://www.mvcr.cz/policie/prezentace/omps.html>.

Oficiální text VPŠ A SPŠ MV V PRAZE.

plk. Pavla Kopecká, 2012, ZPRAVODAJSTVÍ POLICIE Dostupné: <https://www.policie.cz/clanek/centrum-v-petrovicich-v-novem-kabate.aspx>.

Policie České republiky – KŘP Libereckého kraje, ZPRAVODAJSTVÍ 2019, 1. října 2019

Policie České republiky, ZPRAVODAJSVÍ 2012 Dostupné: - <https://www.policie.cz/clanek/sirene.aspx>.

Policie zpravodajství 2020, por. Jan Chaloupka, DiS., 30. 01. 2020.

Policie zpravodajství. Policie České republiky – Služba cizinecké policie, nrap. Mgr. Pavla Lohrová.

por. Bc. Vojtěch Robovský, 2021, ZPRAVODAJSTVÍ POLICIE Dostupné: <https://www.policie.cz/clanek/krajske-reditelstvi-policie-lbk-zpravodajstvi-evropsky-zatykaci-rozkaz.aspx>.

por. Bc. Vojtěch Robovský, Oddělení tisku a prevence POLICIE, Liberec.

por. Ing. Bc. Pavel Valenta, 2011, ZPRAVODAJSTVÍ POLICIE Dostupné: <https://www.policie.cz/clanek/uzemni-utvary-krajske-reditelstvi-policie-kvk-zpravodajstvi-evropsky-zatykaci-rozkaz.aspx>

Por. Mgr. Miroslav Doubek, 2014, Zpravodajství Policie

Rámcové Rozhodnutí Rady, 2002, RADA EVROPSKÉ UNIE

SLUŽBY, ODBORY, SKUPINY, Policie Dostupné: <https://www.policie.cz/clanek/odbor-mezinarodnich-vztahu-376800.aspx>.

Společné kontaktní pracoviště orgánů krizového řízení pro bezpečnější pohraničí, 09/11/2016, https://ec.europa.eu/regional_policy/cs/projects/europe/joint-contact-centre-to-boost-collaboration-between-czech-and-slovak-police-forces-in-crisis-management.

Text z VPŠ a SPŠ MV v Praze <https://www.skolamv.cz/o-skole/projekty/849-projekt-preshranicni-bezpecnostni-spoluprace-cbsc.html>

Twitter, @PolicieCZ, Oficiální profil Policie České republiky.

ÚO ZNOJMO, mjr. Pavel Šváb, 2.11. 2021.